

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κιγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμικοῦ 40—Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50—Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ἐγκύκλιος Ὑπουργοῦ Παιδείας	σελ.	1	Circular by H.E. the Minister of Education	Page	1
β) Ἡ Ἑλληνὶς τοῦ 1940, Ε. Φωτιάδης	»	2	b) The Greek woman of 1940 by E. Photiades	»	2
Ε.Ε.Σ.	»	3	G.R.C.	»	3
Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐπέδωκε εἰς τὸν κ. Κ. Γεωργακόπουλον τιμητικὸν ψήφισμα τοῦ Ε.Ε.Σ.	»	4	H.M. the Queen has handed to Mr. Georgacopoulos an honorary decree of G.R.C.	»	4
Ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου ἐνθρονίζεται Γ. Κόλιας	»	5	The Crown prince is attaining majority by G. Kolias	»	5
Διόνυσος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Κ. Παπαπαναγιώτου	»	6	St. Denis, the Areopagite by K. Papapanagiotou	»	6
β) Στὸς ἀθανάτους νεκρούς (ποίημα) Γ. Α. Καμακάρη	»	7	b) To our immortal dead by G. Kamacaris	»	7
Μεσοποταμία Ν. Δημητροκάλλη	»	8	«Messopotamia» by N. Demetrocalis	»	8
β) Πίνδος (ποίημα) Στ. Σπεράντζα	»	9	b) Pindus (poem) by St. Spenantz	»	9
Ἑρρίκος Ντυνάν Μ. Νικολαΐδης	»	10	Henry Dunant by M. Nicolaidis	»	10
Τὸ Ζωδιακὸν Φῶς, Φ. Καραπιπέρη	»	11	Jodiacal light by F. Karapiperis	»	11
Ἀγ. Δημήτριος ὁ Λουμπάρδιος, Π. Καλονάρου	»	12-13	St. Demetrius, by P. Kalonaros	»	12-13
Ἀναξιμανδρὸς ὁ Μιλήσιος, Ε. Σταμάτης	»	14	Anaximandros the Miletian by E. Stamatis	»	14
Ἡ Πολιουμελίτις, Κ. Γεωργούντζου	»	15	Polio by K. Georgountzos	»	15
Φωτογραφίαι δράσεως	»	16	Activity in pictures	»	16
Τὸ Ψωμάκι μας, Ἐμ. Ἀνάση	»	17	Our bread by E. Anassis	»	17
Καίσαρ Κασκαμπάλ, Β.	»	18	Cesar Kascambel by B.	»	18
Ὁ Ἀστρονόμος, ὁ ρολογᾶς, καὶ ὁ γιατρὸς τοῦ Ὁθωνος Γλ. Πρωτοπαπᾶ	»	19	The astronomer, the watchmaker and the physician of the King Otho by Gl. Protopapa	»	19
Δύο μικροὶ βιοπαλασταί, Κ. Κολοβοῦ	»	20	Two young life strugglers by K. Kolovos	»	20
Οἱ κίνδυνοι στὸ Παιχνίδι	»	21	Dangers in games	»	21
Ἑλληνοαμερικανικοὶ ἀγῶνες, Σπ. Ἀβλωνίτης	»	22-24	Greek-American contests by Sp. Avlonites	»	22-24
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	»	25	G.J.R.C. Movement	»	25
Δράσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	»	1	Groups' activity	»	1
Μαθητικὴ συνεργασία	»	22-24	Pupils' contribution	»	22-24
Ἡ Δεσποινὴς Μπιμπίλα, Ἀντ. Χ.	»	25	Miss Bibila by Ant. X.	»	25
Ἐξώφυλλο: Ἀγ. Δημήτριος Θεσσαλονίκης			Front cover: St. Demetrius' Church in Salonica		
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλο: Ἑλλάδα, Τ. Μωραϊτίνης			Inside front cover: Greece (poem) by T. Moraitinis		
Ὀπισθόφυλλο: Σὰν τὴ Πατρίδα μου. Στίχοι Α. Παπαδήμα			Back cover: My country, Verses by L. Papadimas		
Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.			by A. Panagiotopoulos.		

Τ. ΜΩΡΑ· I· TINH

Σὲ βλέπω πάλι, Ἑλλάδα μου, Πατρίδα μου χρυσή,
νὰ θνῶνεσαι περήφανη, γιὰτ' εἶσαι πάντα Ἐσὺ.
Σὺ, ποὺ τὸ φῶς ἐσκόρπισες στὸν κόσμον πέρα ὡς πέρα
κι ἦταν ἡμέρα Ἑλληνικὴ τοῦ κόσμου ἢ πρώτη ἡμέρα.

Πατρίδα μου μεγάλη,
πάλι σὲ βλέπω ὁρθία καὶ ἀτρόμητη καὶ πάλι.
Μαύρη εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά, στοὺς βράχους πέφτει χιόνι,
στὰ ἄγρια στὰ σκοτεινὰ ὁ Ἕλληνας ξεσπαθώνει.

Κι ὁ μαχητής, ποὺ δίκιο κρατεῖ σπαθὶ στὸ χέρι,
μ' ἰδρώτα βρέχει τὸ ψωμί,
νὰ ζήσει ξέρε με τιμὴ
καὶ νὰ πεθάνει ξέρε.

ΕΛΛΑΔΑ

Χιόνια τῆς Πίνδου γίνονται ρόδα λευκὰ τοῦ Ἀπρίλη.
Κι ὁ νικητὴς ποὺ πάει μπροστὰ στεφανωμένος με
λουλούδια
στὸ χέρι ἔχει τὸ σπαθὶ τοῦ Διάκου καὶ στὰ χεῖλη
τοῦ Ρήγα τὰ τραγούδια.

Τὸ λέει τ' ἀγέρι στὰ κλαριά καὶ στὸ κλαρὶ τ' ἀηδόνι.
Τὸ λέει κι ὁ ἀντίλαλος κάθε κορφῆς καὶ λόγγου.
Ἑλληνοποῦλες στὰ βουνὰ φοροῦν τὴ φλόγα ζώνη,
καινούργιες βόλτες ὁ χορὸς ἀρχίζει τοῦ Ζαλόγγου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 108138

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 17088
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-58
ΑΡΙΘ. 36199
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1958

Π Ρ Ο Σ

Τοὺς κ.κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπ/σεως (Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν), Διευθυντὴν Διδ/λείου Μέσης Ἐκπ/σεως, Δ/τὴν Βαρβακείου Σχολῆς, Διευθυντὰς Πειραματικῶν Σχολ. Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, Γεν. Διευθυντὰς καὶ Διευθυντὰς Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἐπιθεωρητὰς Δημοτ. Σχολείων καὶ Διευθυντὰς τῶν παντὸς τύπου Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν).

Μεθ' ὧν ἐξαιρετικῶν ἐνδιαφέροντος καὶ ἱκανοποιήσεως παρακολουθοῦμεν ἀπὸ μακροῦ τὸ ὑπέροχον ἐθνικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς τῆς δράσεως αὐτοῦ, δηλ. τῆς προαγωγῆς τῆς υγείας, τῆς παροχῆς βοηθείας πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ταύτης, καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς διεθνούς φιλίας.

Εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως αὐτῆς, ἥτις ἔχει ἐπισύρει ἤδη τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης.

Ἰδιαίτερος εἰς τὴν δεινοπαθήσαντα πατρίδα μας εἶναι κατ' ἐξοχὴν χρήσιμον τὸ ἔργον αὐτό, ἐκφράζον κατὰ τρόπον ὄριστον τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν παράδοσιν.

Μετ' ἰδιαίτερας ὡσαύτως ἱκανοποιήσεως παρακολουθοῦμεν τὴν συνεργασίαν ὑμῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ τὴν ἀνάπτυσιν εἰς ἅπαντα τὰ Σχολεῖα τῆς Χώρας τοῦ Ἐρυθροσταυριτικοῦ πνεύματος.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1958-1959 δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ἵνα ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὴν εὐαρέσκειάν μας διὰ τὴν ὅλην δρᾶσιν ὑμῶν καὶ καλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως ἀναπτύξητε καὶ ἐπεκτείνητε ταύτην ἐπ' ἀγαθῇ τῆς σπουδαζούσης Νεολαίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Υπουργὸς
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης

Οἱ νεώτεροι-οἱ σημερινοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά-
δσα καὶ ἂν διαβάσουν, ὅσα καὶ ἂν ἀκούσουν, δὲν ἔμπο-
ροῦν νὰ συλλάβουν εἰς τὰ πραγματικά του ὅρια τὸ
ἔπος τοῦ 1940-1941 εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου, τῆς μιᾶς
καὶ ἀδιαίρετου Ἠπείρου. Καὶ εἶναι φυσικόν: Πῶς νὰ
ἐννοήσουν τὰ πραγματικά πλαίσια τῶν νέων αὐτῶν
Μηδικῶν, ἀφοῦ ἡ πραγματικότης ὑπερβαίνει τὸν μύ-
θον; Πῶς νὰ συλλάβῃ ἡ σημερινὴ γενεὰ τὴν μυθικὴν
ἐκείνην σύμπτωσιν τῶν Ἑλλήνων τοῦ '40, ποὺ ἐγκα-
τέλειψαν τὰς ἐριδὰς των, τὰς φιλοπρωτίας των, τὰ
ἐλαττώματά των, ἔγιναν μία ψυχὴ καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν
τοῦ Βασιλέως, τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιστρα-
τήγου ἀντιμετώπισαν-νικηταί- τὸν ἐπιδρομέα;

Εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων αὐτὸν ἀγῶνα ἐξαιρέτον ὑ-
πῆρξεν τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνίδος. Ἡ μητέρα, ἡ σύζυγος,
ἡ ἀδελφή, ἡ κόρη, ἡ διδασκάλισσα, ἡ ἐργαζομένη εἰς
τοὺς ἀγρούς, εἰς τὸ σπίτι, εἰς τὰ γραφεῖα, ἡ φοιτήτρια,

ἡ μαθήτρια, ὅλα ἀνεξαιρέτως παρεστάθησαν εἰς τὸν
πολεμοῦντα στρατιώτην, ἡ κάθε μία μετὰ τὸν τρόπον
τῆς. Καὶ ὁ μαχητὴς ἠσθάνετο τὴν ἀνακούφισιν ὅτι δὲν
εἶναι μόνος. Ἦξευρεν ὅτι τὸν προσβλέπει ἡ ἀγάπη,
ἡ στοργή, ἡ φροντίς ὅλων τῶν Ἑλληνίδων καὶ τῶν
γνωστῶν του καὶ τῶν ἀγνωστων.

Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ θὰ περάσῃ καὶ τὴν πλέον ζωηρὰν
φαντασίαν, ἦτο ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλληνίδος ὡς νοσοκόμου.
Μετὰ τὴν ἀνάγκην καὶ θαυμασμὸν ἐστάθησαν ἐνώπιόν
τῆς ὅλοι. Καὶ οἱ ξένοι ἀνταποκρίναι δὲν ἔμπορουν
νὰ εὗρουν τὰ λόγια, ποὺ ἔπρεπε διὰ νὰ παρουσιάσουν
εἰς τοὺς ἀναγνώστους των τὸ φαινόμενον αὐτό. «Ἡ
δρᾶσις εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν τῆς νοσοκόμου- ἔγραφεν
ἡ σπουδαία Ἀμερικανὴ δημοσιογράφος Κυρία Γουῶσον,
ἀπεσταλμένη εἰς τὸ Μέτωπον μεγάλης ραδιοφωνικῆς
ἐταιρείας- ὑπὸ καιρικὰς συνθήκας ἀφαντάστως δυσχε-
ρεῖς, εἶναι ὅλως χωριστὸν κεφάλαιον, ποὺ ἀνήκει ἀσφα-

«ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΝ» ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

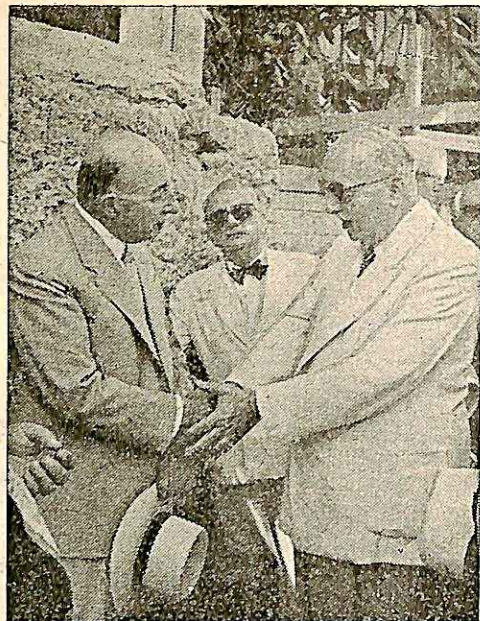
Τὴν 3 Ἰουλίου ἐ.ε. ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου μεγάρου τῆς Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. Τὸ πολυώροφον τοῦτο μέγαρον ἀνεγείρεται, εἰς τὴν ὁδὸν Ἀλκιβιάδου 4, παρὰ τὴν πλατεῖαν Βάθης, διὰ δωρεᾶς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνόδωρου Δρακοπούλου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστη ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ, ὁ κ. Α. Δρακόπουλος, ἡ ἐφορεία τῆς Αἰμοδοσίας, ἀντιπροσωπεῖται Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοῦ Σώματος Ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν καὶ πολλοὶ ἐκλεκτοὶ συνεργάται τοῦ Ε.Ε.Σ. Μετὰ τὸν ἀγιασμόν, τὸν εὐεργέτην προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Κέντρου Αἰμοδοσίας κ. Μ. Μακκάς, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ. χαρακτηρίσας τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Δρακοπούλου ὡς ἀνάγλυφον ἔκφρασιν τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς πίστεως τοῦ εὐεργέτου, ὅστις διὰ τῆς πολυτίμου δωρεᾶς του εὐεργετῇ τὸν ἀγνωστον πάσχοντα συνάνθρωπον.

ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸ λήξαν τρίμηνον Ἰουνίου-Αὐγούστου 1958; 21.371 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 12.476 τραυματίαι καὶ 1.426 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε

λῶς εἰς τὴν Ἱστορίαν. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ αὐτοθυσία τῶν γυναικῶν τούτων, ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς προχείρους νοσοκομειακὰς σκηνάς, στημέναις ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια, πολὺ συχνὰ εἰς σημεία ὅπου ἀκούεται ἡ βροντὴ τῶν πυροβόλων καὶ ὁ θόρυβος τῆς μάχης. Αἱ νοσοκομειακαὶ αὐταὶ σκηναὶ παρακολουθοῦν τὸν στρατὸν κατὰ τὴν προέλασίν του. Εἰς κάθε μετακίνησιν γίνεται βιαστικά ἡ φόρτωσις τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων, τῶν κλινῶν, τῶν τραπέζων, τῶν καθισμάτων, τῶν θερμαστῶν ἐπὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡμιόνων. Καὶ αἱ νοσοκόμοι μαζεύουν εἰς ἓνα δέμα τὰ πράγματά των καὶ ἀκολουθοῦν τὴν συνοδίαν. Κάποτε, ὅταν ἡ νοσοκομειακὴ πομπὴ συναντᾷ ποταμούς χωρὶς γεφύρας, πρέπει τὰ ὑλικά αὐτὰ νὰ διαπεραιωθοῦν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην μὲ σχοινιά καὶ τροχαλίας, ἐνῶ οἱ ἱατροὶ καὶ αἱ νοσοκόμοι περνοῦν ἐφίπτοι τὸ ρεῦμα ἢ καὶ πεζῇ μέσα εἰς τὸ νερό: Ἐνα ἀπόγευμα εἶδα μίαν ομάδα Ἑλληνίδων νοσοκόμων νὰ περνᾷ ὀρμητικὸν χεῖμαρρον, τοῦ ὁποίου τὰ νερά ἐφθάναν ἕως τὸ στήθος των. Τὰ ὑποδήματά των παρεσύρθησαν ἀπὸ τὰ νερά καὶ αἱ νοσοκόμοι ἐφόρεσαν ἀπλὰ χονδρὰ δέρματα δεμένα...»

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος συγχαίρει τὸν μέγαν εὐεργέτην κ. Ἀθ. Δρακόπουλον κατὰ τὴν τελετὴν τῆς θεμελίωσης τοῦ νέου Κέντρου Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. Εἰς τὸ μέσον διακρίνεται ὁ σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ. στρατηγὸς κ. Γυαλιστράς
The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos congratulating the great benefactor Mr. Ath. Dracopoulos during the foundation ceremony of the New Bloodgiving centre G.R.C. In the middle is seen the advisor G.R.C. General S. Yialistras

διὰ τοῦ Ἀστυματου αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 18 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενοῦντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Ὡσαύτως ἐνεβολιάσθησαν κατὰ τῆς πολυομιελίτιδος ὑπὸ Συνεργείου τοῦ Σταθμοῦ 1.104 παιδιὰ.

Τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Σταθμοῦ διήνυσαν 102. 378 χιλόμετρα.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 2.071 καὶ αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 22.

Κατὰ τὸ λήξαν τρίμηνον Ἰουνίου-Αὐγούστου τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησε δωρεὰν εἰς ἀπύρους πάσχοντας 1.482 φιάλας αἵματος.

Καὶ συνεχίζει ἡ Κυρία Γουῶσον: «Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς νοσοκόμους αὐτὰς εἶναι κορίτσια τῶν καλυτέρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ κυραὶ, διὰ τὰς ὁποίας ὁ πόλεμος αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος ἢ τέταρτος, ποὺ γνωρίζουν, διότι ἀπὸ τοῦ 1912 αἱ Ἑλληνίδες ὑπηρετήσαν ὡς νοσοκόμοι εἰς τέσσαρας πολέμους. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ παλαιαὶ νοσοκόμοι δὲν εἶχαν γνωρίσει ἄλλοτε τὴν πρωτοφανῇ δριμύτητά τοῦ ἐφειντοῦ χειμῶνος τοῦ ὀρεινοῦ τούτου μετώπου, ὅπου ἀντιμετωπίζεις διαρκεῖς σχεδὸν χιονοθύελλας...»

Καὶ καταλήγει ἡ εὐγενικὴ ξένη: «Ἡ πλευρὰ αὐτὴ τοῦ πολέμου ἀγνωεῖται εἰς τὸν τελικὸν πανηγυρισμόν, ἀλλὰ αἱ ἀκούραστοι ἐργάτριαι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δὲν λησμονοῦνται ἀπὸ ὅσους τὰς εἶδαν εἰς τὸ ἔργον».

Ἰδοὺ δίκαιος ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλληνίδα νοσοκόμον! Καὶ ὅς μᾶς ἐπιτραπῇ μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὅχι ἀπὸ τοῦ 1912, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1897 αἱ Ἑλληνίδες τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προσφέρουν τὰς νοσοκομειακὰς ὑπηρεσίας των! Καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν καὶ παλαιότερα, ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, θὰ εὕρωμεν τὴν Ἑλληνίδα ὡς νοσοκόμον καὶ κατ' αὐτὸ τὸ Εἰκοσίηναι!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Η Α.Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΠΕΔΩΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΝ ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Τὴν 20 Μαΐου ἐ.ε. συνήλθεν ἐκτάκτως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλλ. Ἐρ. Σταυροῦ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς ἐπιτίμου αὐτοῦ Προέδρου τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείας καὶ ἐδεξιώθη τὸν κ. Κ. Γεωργακόπουλον, Πρόεδρον ἐπὶ δεκαετίαν τοῦ Ε.Ε.Σ., ἀποχωρήσαντα τῆς Προεδρίας, λόγῳ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὡς Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

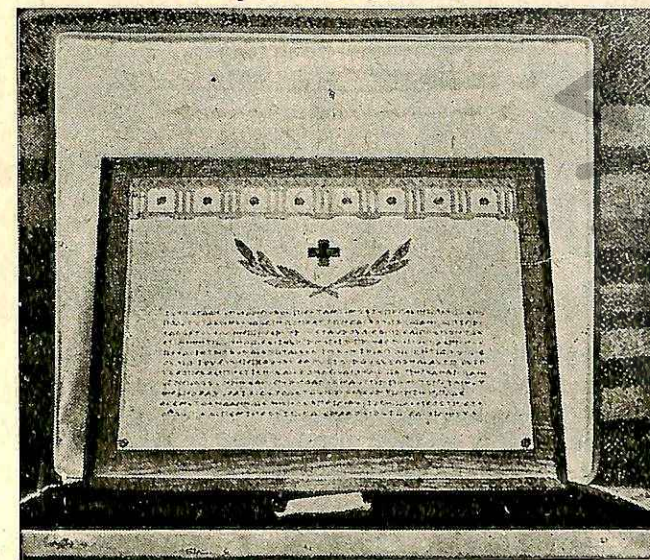
Ἐν ἀρχῇ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἡλ. Καντᾶς, ἐξάρας τὸ ἐπὶ δεκαετίαν ἔργον τοῦ κ. Γεωργακοπούλου καὶ εἰπὼν μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς. «...Τὸ κολλοσσίων ἔργον τῆς τελευταίας δεκαετίας δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τυχαίων γεγονότων. Εἶναι προϊόν τεραστίου μόχθου, ἐγγίζοντος πολλακίς τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης ἀντοχῆς. Εἶναι συνέπεια ἐμπνευσμένης ἡγεσίας, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δράσιν, ἀναβιβάσασαν τὸν Ε.Ε.Σ. εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ἀπολαμβάνῃ διεθνούς κύρους ἐντελὸς δυσαναλόγου πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν διεθνή σημασίαν τῆς Χώρας μας. Ἐν τῷ προσώπῳ σας ἐπεστρατεύθησαν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἱκανότητες καὶ αἱ ψυχικαὶ ἀρεταί, αἱ ὁποῖαι ἤμπορουν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

Καὶ ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη μάλιστα τόσο καλὰ ὥστε ἦλθεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεπληρώσατε ἔργον εὐρυτέρας Ἑθνικῆς σημασίας. Τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν ἠθέλησε νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τιμητικοῦ ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον ἠδύοκησε νὰ ἐπιδώσῃ εἰς ὑμᾶς ἰδιουχείρως ἡ Σεπτῇ Ἐπιτίμος Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ καθηγητὴς καὶ Σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Μαθίος Μακκάς λαβὼν τὸν λόγον εἶπε μεταξύ ἄλλων ὅτι: «Ἡ τιμὴ, ποὺ ἔγινε εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως νὰ ἀναθέσῃ τὴν Προεδρείαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν εἰς τὸν Πρόεδρόν του, ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε ὅλοι μας αἰσθανόμεθα τιμημένοι καὶ ἐξεχάσαμε τὴν λύπην μας διὰ τὴν ἀπουσίαν σας.

...Ἐκφράζων τὰ αἰσθήματα ὄλων τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῶν Ἐφορειῶν, τῶν ἱατρῶν, Ἀδελφῶν καὶ ὑπαλλήλων σὰς εὐχομαι ὑγίαν διὰ νὰ συνεχίσετε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὸ μεγάλο ἔργον σας.»

Ἡ πλάξ μετὰ τὸ ψήφισμα
The plate with the decree

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐπιδίδουσα εἰς τὸν κ. Κ. Γεωργακόπουλον τὴν χρυσοποίκιλτον ἀργυρᾶν πλάκα μετὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ.

H.M. the Queen handing to Mr. C. Georgacopoulos the brocaded silver plate with the decree of G.R.C. Administrative Council

Ἀκολούθως ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐπέδωσε ἰδιοχείρως εἰς τὸν κ. Κ. Γεωργακόπουλον ἀναμνηστικὴν χρυσοποίκιλτον ἀργυρᾶν πλάκα, ἀναγράφουσαν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟ ΠΟΛΛΟΥ ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΕΥΔΟΚΙΜΩΣ ΠΡΑΤΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ ΚΑΙ ΔΗ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΙΚΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΠΟΝΤΩΣ ΕΤΙΜΗΘΗ ΤΩ ΥΨΗΛΩ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΣΥΝΘΙΑΣΜΑΤΙΣ ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΥΧΑΣΘΑΙ ΑΥΤΩ ΟΥΤΩ ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑΕΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΧΑΡΕΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΛΑΚΗ.

ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΟΓΔΩΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΤΕΙ ΟΓΔΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΩ ΚΑΙ ΕΝΕΑΚΟΣΙΩΤΩ ΚΑΙ ΧΙΛΙΩΤΩ».

Μεθ' ὃ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἠυχάρισθη τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν, διότι ἠδύοκησε νὰ τιμῇ διὰ τῆς παρουσίας Της τὴν Συνεδρίαν, ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὸ τιμητικὸν ψήφισμα καὶ ἐδήλωσε ὅτι ἡ κόπωσις τοῦ τελευταίου καιροῦ καὶ ἡ παραίτησίς του—διὰ λόγους τυπικοῦς—τοῦ ὑπαγορεύουν νὰ μείνῃ μακρὰν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐπὶ τὴ διάσπῃ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα, διακόπτουσα τὸν κ. Γεωργακόπουλον, διεντύπωσε τὴν εὐχὴν ὅπως συντόμως αὐτὸς ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὸ τόσο ἀποδοτικὸν ἔργον του, ἀφοῦ ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγον ἐκ τῶν κόπων τῆς τελευταίας περιόδου.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος κατόπιν τῆς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείας καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν κ.κ. Συμβούλων ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς παραίτησέως του, ἀλλὰ θὰ ἀναλάβῃ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου ἐνηλικιούται

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Πρὶν ἀπὸ ὀλίγους μῆνας ἐωρτάσθη ἡ ἐνηλικίωσις τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. Αἱ ἐφημερίδες ἐγραψαν, τὸ ραδιόφωνον ἠσχολήθη μὲ τὸ γεγονός καὶ τέλος εἰς τοὺς κινηματογράφους προβλήθησαν ὠρισμένοι σκηναὶ ἀπὸ τὴν τελετὴν. Τὸ γεγονός ἐνέχει ἰδιαίτερον σημασίαν διὰ τὸ κράτος, διότι εἰς τὸ ἐξῆς ὁ διάδοχος ἐπιτρέπεται νὰ ἀναπληρῶν τὸν πατέρα του βασιλέα εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ καὶ δι' ἄλλον λόγον ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ βασιλικά του καθήκοντα. Ἡμπορεῖ μὲ ἄλλας λέξεις νὰ διευθύνῃ τὸ κράτος ὡς ἀντιβασιλεὺς. Τὸ γεγονός τῆς ἐνηλικιώσεως εἶναι, συνεπῶς, σημαντικὸν καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἑορτασμός του ἔλαβε χαρακτῆρα ἐπίσημον. Ἐωρτάσθη εἰς τὴν μεγάλην καὶ μεγαλοπρεπεῖα αἰθούσαν τῶν Τροπαίων τῶν Παλαίων Ἀνακτόρων, ἡ ὁποία τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχεν ἐπὶ πλέον μὲ σημαίαι καὶ ἐμβλήματα ἐπίτηδες ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον διακοσμηθῇ. Συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον εἶχον προσέλθει εἰς τὴν τελετὴν ἡ κυβέρνησις, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀντιπροσωπεύει τοῦ στρατοῦ, τοῦ στόλου, τῆς ἀεροπορίας, ἐπίσης τῶν δικαιοκρατικῶν, δικαστικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδρυμάτων τοῦ κράτους, ἀκόμη καὶ ἀντιπροσωπεύει τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων, τέλος δὲ καὶ ἀποσπάσματα ὀπλιτῶν τῶν τριῶν ὀπλῶν. Ὁταν ὅλα, ὅσα τὸ πρωτόκολλον ὀρίζει, εἶχαν τελειώσῃ καὶ ὁ καθὲς εἶχε καταλάβῃ τὴν ὠρισμένην εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν Τροπαίων θέσιν του, ὁ τελετάρχης ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ βασιλέως, τοῦ διαδόχου καὶ τῆς ὅλης βασιλικῆς οἰκογενείας. Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας κατέλαβε καὶ αὐτὸ τὴν ὠρι-

σμένην ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον θέσιν, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸν συγγενείας πρὸς τὸν βασιλέα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ καθενός. Ὅλα εἶναι ἔτοιμα καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀναπέμπει δέησιν πρὸς τὸν Ὑψίστον καὶ ἀναγινώσκει καθωρισμένην πρὸς τοῦτο εὐχὴν. Ἐν συνεχείᾳ προβάλλει ὁ διάδοχος, ἀπαγγέλλει τὸν νενομισμένον ὅρκον καὶ δέχεται ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τὸ εἶφος τοῦ ἀξιοματικῶν τῶν τριῶν ὀπλῶν, σύμβολον τῶν ἐξουσιῶν, τὰς ὁποίας ἐπωμίζεται, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν. Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ἀκολουθοῦν. Τὸν διάδοχον συγχαίρουσιν καὶ εὐχονται οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἀντιπροσωπευόντων. Ἡ τελετὴ τῆς ἐνηλικιώσεως εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν Τροπαίων ἐκλείσῃ μὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ βασιλικῶν ζεύγους ἀκολουθουμένου ὑπὸ τοῦ διαδόχου, τῶν ἀδελφῶν του καὶ τῶν λοιπῶν πριγκίπων, ὡς καὶ τῶν προσκεκλημένων κατὰ σειράν αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου καθωρισμένην. Ἐν συνεχείᾳ τέλος ἔλαβε χώραν δεξίωσις εἰς τὰ Νέα Ἀνάκτορα, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκληθῆσαν οἱ αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τῆς ἀεροπορίας, τῆς διοικήσεως, τῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐργατικῶν ὁργανώσεων.

Αὕτῃ ἦτο εἰς γενικὰς γραμμὰς ἡ τελετὴ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου ἢ ἄλλως τῆς εἰσόδου του εἰς τὰ τοῦ δημοσίου βίον.

Πῶς εἶχον τὰ πράγματα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅταν ἐκεῖ ἐβασίλευον οἱ Ἕλληνες αὐτοκράτορες;

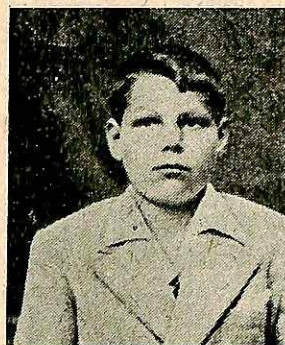
Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἑορτὴ ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου δὲν ἐλάμβανε

χώραν καὶ τοῦτο διότι ἐκεῖ τὸ ἀξίωμα τοῦ αὐτοκράτορος δὲν ἦτο κληρονομικόν, ὅπως τοῦτο ἰσχύει σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὸ πρῶτο ἀγῶρι τοῦ βασιλικῶν ζεύγους θὰ εἶναι ὅπωςδὴποτε ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, δηλ. ὁ αὐριανὸς βασιλεὺς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος ἦτο ἐνδεχόμενον, ἀλλὰ καὶ δυνατόν νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον ὁ οἰοσδὴποτε ἰσχυρὸς τῆς ἡμέρας, στρατηγὸς ἢ καὶ πολιτικὸν πρόσωπον. Ἦτο φυσικὸν ὁ κάθε αὐτοκράτωρ νὰ θέλῃ ὁ θρόνος νὰ περιέλθῃ εἰς τὸν υἱὸν του ἢ εἰς ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας του. Διὰ νὰ γίνεταί τοῦτο εἶχεν εὐρεθῇ ὁ τρόπος. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἐπερίμενε οὔτε νὰ προαισθανθῇ ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος του (ὁ θάνατος), οὔτε νὰ ἐνηλικιωθῇ ὁ ἐπίδοξος διάδοχος, ὁ ὁποῖος κατὰ προτίμησιν ἦτο ὁ πρωτότοκος υἱὸς του, διὰ νὰ τὸν προσλάβῃ συνεργάτην καὶ συμμέτοχον εἰς τὴν διοίκησιν τῶν υποθέσεων τοῦ κράτους. Ἔστεφεν αὐτὸν ἐγκαίρως συμβασιλέα, τὸσον μάλιστα ἐγκαίρως ὥστε συχνὰ ἔχομεν συμβασιλεῖς υἱοὺς αὐτοκρατόρων, οἱ ὁποῖοι ὅχι ἀπλῶς δὲν εἶχον ἐνηλικιωθῇ ἀκόμη δηλ. δὲν εἶχον συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλ' οὔτε κἂν ἐπλησίαζεν ὁ χρόνος τῆς ἐνηλικιώσεως των. Καὶ πράγματι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν συναντῶμεν συμβασιλεῖς, νομίμους διαδόχους τοῦ θρόνου θὰ ἐλέγμεν σήμερον, ὅχι μόνον παιδιὰ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ βρέφη. Διὰ μεγαλυτέραν μάλιστα ἀσφάλειαν πότεποτε αὐτοκράτορες ἔστεφον συμβασιλέα ὅχι μόνον τὸν πρωτότοκον υἱὸν των, ἀλλὰ καὶ τὸν δευτερότοκον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ θρόνος θὰ παρέμενε εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρωτότοκος θὰ ἀπέθνησκε

ΕΞΕΝ Δημ. Σχολ. Γαλλικοῦ Κιλκίς καταπολεμοῦν τὰς ἐστίας τῶν χουνουπιῶν
Juniors of Elem. School Galikon, Kilikis fighting against malaria

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται Γρηγόριος Σπανίδης (ἀριστερὰ) καὶ Ἰωάννης Πολίτης μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀμοργοῦ ἀνέλαβον ἐπὶ τρίμηνον τὴν διατροφήν 2 πτωχῶν συμμαθητῶν των καθὼς καὶ τοῦ μικροτέρου ἀδελφοῦ αὐτῶν

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ὁ Ἀρεοπαγίτης

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ. Ε.

Ὅταν ἐφθασεν ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος εἰς τὸ «ἱοστέφανον» ἄστῃ τῆς Παλλάδος Ἀθηνῶν, ἔμεινε κατὰπληκτος καὶ διὰ τὰ περίλαμπρα ἔργα τέχνης καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν βωμῶν. Ἀνάμεσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν βωμῶν ἦταν καὶ κάποιοι ἀφιερωμένοι εἰς τὸν ἁγνὸν Θεόν. Γιά καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἐπρεπε νὰ ἐξεμενισθῇ μία ἀγνωστος Θεότης, πού ἐβάρυνε ἴσως τὴν τύχη τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ κάθε κατὸς, καὶ ὁ πῖο ἀπλὸς ἀκόμη, ἦταν καὶ ἓνας ἐρευνητὴς τῆς ἀλήθειας. Ἀγαποῦσε νὰ στοχάζεται καὶ νὰ φιλοσοφῇ. Οἱ Ἀθηναῖοι, ὅπως σημειώνεται εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τοῦ Λουκᾶ—καὶ πάντες οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι «εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠυκαίρου ἢ λέγειν τε καὶ ἀκοῦειν καὶ ὑπόθεσιν». Οἱ θεωρίαι τῶν Στωϊκῶν καὶ ἰδίως τῶν Ἐπικουρείων ἐβούλιαζαν τὴν ψυχὴν μὲ τὴν στεγνότητα καὶ στυγνότητα των. Στὸ χάος τῆς μεταγχολίας τίναξε τὸ πνεῦμα ἡ φιλοσοφία τῶν Στωϊκῶν. Ἡ αὐτοκτονία ἐνομιζέτο λύτρωσις.

Κόψις ξυραφιοῦ τὸ κάθε φύλλο τῆς καρδιάς. Ἀγνωστος ὁ οἶκτος. Κολῶνες πάγου τὰ σκαλοπάτια τῶν αἰσθημάτων. Κλεισμένη γιὰ πάντα ἡ πόρτα τῆς αἰσιοδοξίας. Ἡ ἄδυσωπτη εἰμαρμένη κυβερνᾷ ἀσκόπα τοὺς Θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἄθυρμα στὰ σκληρὰ νύχια τῆς. Ἡ φιλοσοφία τῶν Ἐπικουρείων ἐξωμοίωσεν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὰ ἄλογα ζῶα. Ὁ μόχθος, ὅτι πῖο ἀξιο καὶ εὐγενικὸ σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο ἀπὸ κακὸ, πού πρέπει νὰ ἀποφεύγωμε. Ἡ ἀπόλαυσις ὑψωνόταν ὡς ἡ σημαία τοῦ μοναδικοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς. Ἐνας ὑλοκρατικὸς κυνισμός, πού πρόδωσε τὴς ἀρχικῆς καλῆς πτήσεως τοῦ σοφοῦ Ἐπικουροῦ.

Σὲ πνεύματα διαποτισμένα ἀπὸ τέτοιες δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις ἐμελλεν ὁ Παῦλος νὰ στραφῇ καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλοτε συζητοῦσε μὲ τοὺς Ἑβραίους στὴ συναγωγὴ καὶ ἄλλοτε μὲ τοὺς Ἀθηναίους στὴν ἀγορὰ. «Διελέγετο πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντάς, ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. Ἡ θερμὴ διαλεκτικὴ τοῦ Παύλου ἐξωργίζε τοὺς Στωϊκοὺς καὶ τοὺς Ἐπικουρείους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐχαρακτήριζαν ὡς σπερμολόγον εἰσηγητὴν καὶ ἰνὸν δαιμονίων». Μία ἡμέρα τὸν δώδησαν εἰς τὸν Ἀ-

ρειον Πάγον κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν καινούργια διδασκαλία του.

Ἀπὸ τὸ πολυῤῃστο αὐτὸ βῆμα, πού εἶχαν λαμπρύνει οἱ πῖο ἐνδοξότεροι κλασσικοὶ ρήτορες, ἀπήγγειλεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἓνα ἐξωβιβλικὸν λόγον, προσηρμοσμένον εἰς τὸν φιλοσοφικὸν τρόπον, τὸν γνωστὸν εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας. Ὁ λόγος αὐτὸς εἰς τὴν περίληψιν του ἦταν ὁ ἀκόλουθος:

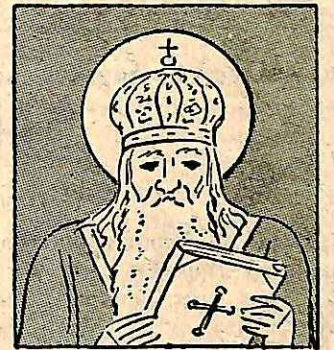
«Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σὰς θεωρῶ ὡς τοὺς πῖο θρησκους ἀνθρώπους, ἀπὸ ὅσους γνωρίζω. Γιατὶ περιδιαβάζοντας τὴν πόλιν σας εἶδα τὸ πλῆθος τῶν ἀντικειμένων τῆς λατρείας σας καὶ ἀνάμεσα ἀπ' αὐτὰ εἶδα καὶ ἓνα βωμὸν ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἀγνωστον Θεόν. Αὐτὸν τὸν ἀγνωστον Θεόν, τὸν ὁποῖον δίχως νὰ ξέρετε λατρεύετε, αὐτὸν σὰς κάνω γνωστὸν σήμερον. Ὁ Θεὸς αὐτὸς δὲν εἶναι οὔτε κάτι μέσα στὸν κόσμον, οὔτε κάτι ἄσχετο μὲ τὸν κόσμον. Αὐτὸς ἐποίησε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα τὸν συνθέτουν. Αὐτεξούσιος αὐτὸς ἐξουσιάζει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ Δημιουργὸς αὐτὸς τῶν πάντων ἐπλάσε ὅλα τὰ ἔθνη ἀπὸ ἓνα αἷμα καὶ τὰ ἐγκατέστησεν σ' ὅλην τὴν γῆν. Αὐτὸς ἐφύτρεψε μέσα τους τὸν πόθο τῆς ἀναζητήσεώς του. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι «ἐν αὐτῷ ζῶμεν, κινούμεθα καὶ ἐσμέν». Γένος του εἴμαστε ὅλοι μας. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τὸν παρομοιάζωμεν μὲ πέτρινα, ἀσημένια ἢ χρυσὰ εἰδωλα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουν οἱ ἄνθρωποι. Ὅποιος μετανοήσῃ, βγαίνει ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας. Μὲ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν σώζεται ὁ κάθε ἄνθρωπος. Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔδωκε τὸ δικαίωμα ὁ Θεὸς νὰ κρίνῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ζώντας καὶ νεκροὺς. Αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, ὡς Κύριον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἀνέστησεν ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ λέξις ἀνάστασις ἐσήκωσε σάλον καὶ θόρυβον ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς. Ἄλλοι ἀπόρησαν, ἄλλοι ἀντέκρουσαν καὶ ἄλλοι περιέπαιζαν. Ἀπὸ ὅσους πίστεψαν ἐξεχώρισαν ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ ἡ Δάμαρις. Ὁ Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης ἦταν μέλος τῆς «ἐν Ἀθήναις βουλῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγεννήθη γύρω ἀπὸ τὸ δέκατον

ἔτος μ. Χ. Ἦταν βαθὺς γνώστης τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων καὶ τῆς ρητορικῆς «πλούτῳ καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ τῶν ἀπάντων ὑπερέχων».

Νέος ἀκόμη, στὴν ἡλικίαν τῶν 25 χρόνων, ταξίδεψε στὴ μυστηριώδη Αἴγυπτον. Ὅταν ἐγύρισε ἀπὸ τὴ γόνιμη ἐκείνη περιοδεία του, ἔγινε Ἀρεοπαγίτης. Τὸ ἀξίωμα αὐτὸ ἦταν πολὺ τιμητικὸ καὶ προϋπέθετε μεγάλη μόρφωσιν καὶ εὐθυκρισίαν. Στὴν Ἡλιούπολιν, λέγεται, πῶς ἔγινε αὐτόπτης μάρτυς «τῆς ἐν τῷ σωτηρίῳ σταυρῷ γεγονυίας ἐκλείψεως» καὶ παρευρέθη καὶ στὴν ταφῇ τῆς Παναμῶνον καὶ Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης

Ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης χαρακτηρίζε τὸν ἑαυτὸν του ὡς ἀποστολικὸν ἄνδρα. Ὁ «τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν» Θεόκλητος μέγας Ταρσεὺς Παῦλος τὸν ἔχρισε καὶ τὸν ἐγκατέστησεν ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν. Εἶναι ὁ πρῶτος μάλιστα ἐπίσκοπος τῆς πνευματικῆς πρωτεύουσος τοῦ κόσμου, τῶν πολυῤῃστων Ἀθηνῶν. Διεκρίνετο διὰ τὴν εὐσεβειάν του, τὴν πολυμάρτυρίαν του, τὴν θερμὴν ἀγάπην του εἰς τὸν Χριστόν, τὴν πίστιν του εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του, τὴν ρητορικὴν του ἱκανότητα καὶ θερμὴν καὶ τὴν συγγραφικὴν του δεινότητα. Φέρεται ὅτι ἔγραψε τέσσαρα μεγάλα ἔργα καὶ 10 ἐπιστολάς. Τὴν δεκάτην ἐπιστολήν εἶχεν ἀπευθύνει εἰς τὸν ποιητικώτατον Εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπόστολον Ἰωάννην.

Ὁ πρῶτος αὐτὸς ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐκὰν ζῶν τὸ 95 μ. Χ. στὴν ἡλικίαν τῶν 85 ἐτῶν.

Τὴν μνήμην τοῦ σοφοῦ καὶ μάρτυρος αὐτοῦ, πολιούχου τῶν Ἀθηνῶν Διονυσίου ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τὴν 3ην Ὀκτωβρίου. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀγοῦν τὰ σχολεῖα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ οἱ μαθηταὶ μαζί μὲ τὸν ἄλλον φιλόθερον κόσμον ἀκολουθοῦν τὴν λιτανεῖαν του.

Γ. Α. ΚΑΜΑΚΑΡΗ

ΣΤΟΥΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Δάφνης κλωνάρια καὶ σμυρτιάς στὴ μνήμη σας τὴν ἁγία ὕμνους, ψαλμούς, λιβανωτὸ, τοῦ πόνου τῆ σιγῇ τὰ φτερωτὰ τὰ δνεῖρα καὶ τῆς ψυχῆς τὰ χάδια σὲ σὰς προσφέρουμε νεκροὶ τὴν ἱερὴ τούτη στιγμή.

Σὲ σὰς ποῦ μὲ τὸ δράμα κάποιας τραγῆς πατρίδας τοὺς θρούλους ζωντανέψατε, τὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς, δώσατε σάρκα καὶ ὀστά τῆς ἀσβυστης ἐλπίδας τὸ δρόμο συνεχίζοντας τῆς δόξας καὶ τιμῆς.

Πνοὲς ἀγγέλων γύρω μας πετᾶτε στὰ οὐράνια χθές, σήμερον αἶθρο, σ' ὅλην μας τὴ ζωὴ, τὸ δρόμο μας μᾶς δείχνετε κι ἐμεῖς μὲ περηφάνεια ζητοῦμε πάντοτε, παντοῦ, τὴν ἴδια τὴν τιμὴ.

Καὶ δοκιζόμαστε ὅλοι μας στοὺς ἀγίους μας νεκρούς, πού θέρειψαν τῆς λευτεριάς τὸ δένδρο μὲ τὸ αἷμα νὰ μὴ ξεχάσωμε ποτὲ ἡρώας θουλικούς, πού σβήνουν στέλλοντας σὲ μᾶς τὸ τελευταῖο βλέμμα.

ΤΟ ΖΩΔΙΑΚΟΝ ΦΩΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, 'Υφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ, ὅπως εἶναι γνωστὸ, εἶναι ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς μῆνας τοῦ Φθινοπώρου, παρουσιάζονται στὰ μέρη μας εὐνοϊκὲς συνθήκες γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ ἕνα ἀρκετὰ σπουδαῖο οὐράνιο φαινόμενο, τὸ ζωδιακὸ φῶς.

Τὸ ζωδιακὸ φῶς πῆρε τ' ὄνομά του ἀπ' τὸν λεγόμενον ζωδιακὸ κύκλο, στὸν ὁποῖο ἐκτείνεται καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι μιά ζώνη τῆς οὐρανοῦ σφαίρας, ποὺ εἶναι χωρισμένη σὲ 12 ἴσα μέρη, τὰ γνωστὰ μὲ τὸ ὄνομα ζῳδία, καὶ περικλείει τὴν ἐκλειπτικὴν, τὸν φανταστικὸν δὴλ. μέγιστον κύκλον τῆς οὐρανοῦ σφαίρας, στὴν ὁποία φαίνεται ὅτι κινεῖται ὁ ἥλιος κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ ἔτους.

Κατὰ τοὺς φθινοπωρινοὺς μῆνας τὸ ζωδιακὸ φῶς παρατηρεῖται τρεῖς περίπου ὥρες πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἐνῶ εἶναι δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ κατ' ἀνάλογον τρόπο καὶ μετὰ τὴ δύσι τοῦ ἡλίου κατὰ τοὺς ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι καὶ Μαρτίου μῆνας. Τοῦτο φυσικὰ συμβαίνει στὰ δικά μας πλάτη, ἐνῶ στὰ ἀντίστοιχα πλάτη τοῦ Νοτίου ἡμισφαρίου συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου περιοχές, οἱ λεγόμενες τροπικὲς, στὶς ὁποῖες τὸ ζωδιακὸ φῶς παρατηρεῖται καθ' ὅλη τὴ διάρκειά τοῦ ἔτους.

Τὸ ζωδιακὸ φῶς διακρίνεται σὰν ἕνα λευκοκίτρινο νέφος τριγωνικοῦ ἢ καλλιτέρας κωνικοῦ σχήματος, τοῦ ὁποῖου ἡ βάση, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐπεχὴ τοῦ ἔτους, εὐρίσκεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὀρίζοντος, ποὺ συμπίπτει μὲ τὴν ἀνατολὴ ἢ τὴ δύσι τοῦ ἡλίου. Ἡ κορυφὴ τοῦ σχηματιζόμενου κώνου εὐρίσκεται σὲ διάφορα ὕψη, εἶναι δυνατόν δὲ στὶς ἰσημερινὲς περιοχές νὰ φθάσῃ καὶ ἀκόμη νὰ ξεπεράσῃ τὸ ὑψηλότερον σημεῖο τοῦ οὐρανοῦ θόλου, τὸ Ζενίθ. Ἐξ ἄλλου, ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι τὸ ζωδιακὸ φῶς μπορεῖ, ὑπὸ μορφήν ζώνης, νὰ ἐπεκταθῇ ἀπὸ τὸ ἕνα μέχρι τὸ ἀντίθετο ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ θόλου.

Ἐπειδὴ τὸ ζωδιακὸ φῶς εἶναι πολὺ ἀμυδρό, δὲν προσελκύει τὴν προσοχὴν μας καὶ χρειάζεται κατὰ κάποιο τρόπο ἐξάσκησης γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ τὸ διακρίνῃ. Εἶναι ἐπίσης ἀπαραίτητο νὰ εὐρί-

σκεται ὁ παρατηρητὴς μακριὰ ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν πόλεων καὶ σὲ τοποθεσίαις ὑψηλῆς, μὲ ἀτμόσφαιρα ἀπηλλογμένη ἀπὸ καπνοῦς, κοινοῦ καὶ λοιπὰ ξένα σωματίδια. Στὶς δικές μας περιοχές, τὰ αἶθρια καὶ ἀσέληνα πρωῒνὰ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τὰ ἀντίστοιχα βραδυνὰ τοῦ Φεβρουαρίου εἶναι ἰδεώδεις ἐποχὴ γιὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Στὶς ἰσημερινὲς περιοχές ἐξ ἄλλου τὸ ζωδιακὸ φῶς εἶναι πολὺ ἐντονο καὶ μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὴ λαμπρότητα τῆς Σελήνης ὅταν αὐτὴ εὐρίσκεται στὸ πρῶτο τῆς τέταρτο.

Ἡ αἰτία, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὴ δημιουργίαν τοῦ ζωδιακοῦ φωτός, δὲν εἶναι μέχρι σήμερον ἐντελῶς γνωστὴ παρ' ὅλες τὶς ἐρευνῆς, οἱ ὁποῖες ἔχουν γίνῃ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὑπάρχει ὁμῶς μιά πολὺ παλιὰ τοῦ 17ου αἰῶνος θεωρία, ἡ ὁποία συμπληρώθηκε κατὰ καιροὺς καὶ ἐπικρατεῖ σήμερον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη. Κατὰ τὴ θεωρίαν αὐτὴν τὸ ζωδιακὸ φῶς ὀφείλεται στὴν ἀνάκλασιν τῶν ἡλιακῶν

ἀκτίνων, ποὺ προσπίπτουν σὲ σωματίδια, τὰ ὁποῖα κινεῖται γύρω ἀπ' τὸν ἥλιο. Τὰ σωματίδια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι στερεὰ ἢ ἀερίωδη, προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴ διάλυσιν κομητῶν καὶ ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος ἀραιοῦ νέφους, ποὺ ἐκτείνεται κατὰ τὴ διεύθυνσιν τῆς ἐκλειπτικῆς καὶ σὲ μεγάλη ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις τοῦ ζωδιακοῦ φωτός καὶ οἱ συνθήκες, ὑπὸ τῶν ὁποῖων παρουσιάζεται καὶ ἐξελίσσεται ἐνδιαφέρουν κυρίως τὴν ἐπιστήμην τοῦ οὐρανοῦ, τὴν Ἀστρονομίαν. Παρακολουθεῖται ὁμῶς τὸ φαινόμενον καὶ ἀπ' τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν ἐπιστήμην τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ κλίματος, τὴ Μετεωρολογία, γιὰ τὴ μελέτη κυρίως τῆς διαφανείας τῆς ἀτμοσφαιρας, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει καὶ ἀπὸ πλευρῶς ἐντελῶς πρακτικῆς, ποὺ σχετίζεται μὲ τὶς βιωτικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ παρατήρησις τοῦ ζωδιακοῦ φωτός εἶναι ἀπλὴ καὶ δὲν ἀπαιτεῖ χρῆσιν πολυπλόκων ὀργάνων μετρήσεως κ.τ.λ. Σημειοῦται ὑπὸ τοῦ ἐμπειροῦ παρατηρητοῦ ἡ ἔκτασις τοῦ σχήματος καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ φαινομένου, ἡ διάρκειά αὐτοῦ κτλ. σὲ συνδυασμὸ πάντοτε μὲ τὴν παρατήρησιν ἀστέρων γνωστοῦ μεγέθους, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρατηρεῖται τὸ ζωδιακὸ φῶς. Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συνοδεύονται καὶ μὲ παρατηρήσεις Μετεωρολογικῆς, ποὺ νὰ δίδουν σαφὴ εἰκόνα τοῦ ἐπικρατοῦντος καιροῦ.

Κατὰ τὶς ἡμέρας, κατὰ τὶς ὁποῖες παρατηρεῖται τὸ ζωδιακὸ φῶς, παρατηρεῖται, ὅχι ὁμῶς συχνὰ καὶ τὸ λεγόμενον ἀντιζωδιακὸ φῶς, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ ἀμυδρό καὶ διακρίνεται στὸν οὐρανὸν σὰν μιά κηλὶδα ἐλλειψοειδοῦς μορφῆς. Εὐνοϊκὲς συνθήκες παρατηρήσεως τοῦ ἀντιζωδιακοῦ φωτός παρουσιάζονται μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα, διότι τότε εἶναι μέγιστο τὸ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον. Ἐπειδὴ ὁμῶς κατὰ τὸν χειμῶνα οἱ καιρικὲς συνθήκες δὲν εἶναι εὐνοϊκὲς καὶ ἐπειδὴ τὸ φῶς τοῦτο εἶναι ἀμυδρότατο, γι' αὐτὸ σπανιότατα εἶναι δυνατόν νὰ διακρίνῃ κανεὶς στὸν οὐρανὸν ἀντιζωδιακὸ φῶς.

Βραδυνὸ ζωδιακὸν φῶς, ὅπως τὸ σχεδίασε ὁ Τρουβελό

τῶν ἐγκαταλελειμμένων στὸ πεδίο τῆς μάχης τραυματιῶν, καὶ μάζευε γύρω του καλογήρους καὶ γυναῖκες, γέρους καὶ παιδιά, φίλους καὶ ἐχθρούς- πρέπει νὰ το- νισθῇ ἰδιαίτερος αὐτὴ ἡ λέξις: «ἐχθρούς» -σὲ μίαν ὑπεράνθρωπην προσπάθειαν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πόνου καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ἐπαραγματοποιεῖ καὶ ἐθεμελίωσε.

Ὅσο ποὺ ἡ πονεμένη καὶ πληγωμένη ἀπὸ τὸν ματωμένο πόνο καὶ τὴ μαύρη δυστυχία καρδιά του, τινάζοντας ἀπὸ τ' ἀγνὰ καὶ φλογερά της βάθη τὴν πιὸ σπαρακτικὴν, ἀλλὰ καὶ πιὸ δυνατὴν κραυγὴν διαμαρτυρίας καὶ ἀγανακτήσεως, τὴν ἔκαμε νὰ φθάσῃ, ν' ἀγγίξῃ καὶ νὰ δονήσῃ τὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων

σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον, καὶ τὶς ἔνωσε, καὶ τὶς συνταύτισε, καὶ τοὺς ἔδωσε τὴ δύναμιν καὶ τὴ στερεότητα νὰ στηρίξουν, γιὰ πάντα πιά, τὸ μέγα καὶ αἰώνιον οἰκοδόμημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Δίνει δυὸ φορές ὅποιος δίνει ἀμέσως.
'Ἡ ἀλληλοβοήθεια εἶναι νόμος τῆς φύσεως.

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΟΥΜΠΑΡΔΙΑΡΗΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Στὸ ἑορτολόγιο καὶ τὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα στὰ ἔθιμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, μάλιστα τὰ ἀγροτικὰ καὶ τὰ ποιμενικὰ, ἔχομε νὰ παρατηρήσωμε δύο ἐποχικὰ σημεῖα, δύο πόλους χρονολογικοῦς, ποὺ συνδέονται ἀπὸ παναρχαίους χρόνους μὲ τὴ λαϊκὴ λατρεία καθὼς καὶ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν ἀγροτικὴ κίνησιν.

Ἡ μιά χρονολογία εἶναι ἡ ἀνοιξιάτικὴ τῆς 23 Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ ἄλλη χρονολογία, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει σήμερα ἰδιαίτερα, εἶναι ἡ φθινοπωρινὴ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου, ποὺ συνεδεῖται μὲ τὸν Ἅγιον Δημήτριον καὶ ἀποτελεῖ ἀπαρχὴ πολλῶν ἀγροτικῶν καὶ γεωργικῶν ἀπασχολήσεων τῶν χωρικῶν μας καὶ τὴ συμβολικὴ χρονολογία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ποιμένων ἀπὸ τὰ βουνὰ πρὸς τὸν κάμποι, πρὸς τὰ χειμαδιά.

Ἐστὶ ἐξηγεῖται γιὰτὶ τὰ δύο ὀνόματα, Γεώργιος καὶ Δημήτριος, εἶναι τόσον προσφιλῆ καὶ τόσον πολυάριθμα στὸν τόπον μας.

Ἰδιαίτερα, ἀν τὸ ὄνομα Γεώργιος ἀπαντᾷ καὶ στοὺς ξένους λαοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐδανείσθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, τὸ ὄνομα Δημήτριος παρέμεινε μέχρι σήμερα ἀποκλειστικὰ ἑλληνικὸ καὶ σχεδὸν ἄγνωστο στοὺς ξένους χριστιανικοὺς λαοὺς καὶ μάλιστα στοὺς μὴ Ὀρθόδοξους.

Ἐν τούτοις τὸ ὄνομα Δημήτριος εἶναι πανάρχαιο καὶ ἦταν κοινότατο μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, συνεδέετο δὲ μὲ τὴν λατρεία τῆς Δήμητρας καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ποὺ ἔθεωρεῖτο ὡς ἡ μητέρα καὶ ἡ τροφὸς τῆς ἀνθρωπότητος (Γῆ-Μήτηρ-Δημήτηρ).

Σήμερα τὸ ὄνομα Δημήτριος συνδέεται κυρίως μὲ τὸν Θεσσαλονικέα μεγαλομάρτυρα, Ἅγιον Δημήτριον, ὁ ὁποῖος, καθὼς γνωρίζομεν ἔζησε καὶ ἐμαρτύρησε στὴν Μακεδονικὴ πρω-

τεύουσα, τῆς ὁποίας εἶναι πολιοῦχος καὶ προστάτης.

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος συνέδεσε μὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐνδόξου ὀνόματός του καὶ τὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης τῷ 1912 καὶ ἔτσι ἡ ἱστορικὴ παράδοσις συνεχίζεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὑπῆρξε πάντοτε ἐμπνευστὴς θάρρους καὶ πίστεως πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἔτσι ἀντιμετώπιζαν μὲ καρτερίαν καὶ ἀδάμαστη ἀντοχὴ τὶς ἀγριεὶς ἐπιθέσεις τῶν βαρβάρων.

Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Ἅγιος Δημήτριος τιμᾶται ἐξαιρετικὰ καὶ τὸ ὄνομά του συνδέεται μὲ πλῆθος παραδόσεων καὶ θρύλων ἀκόμη καὶ ἱστορικῶν γεγονότων, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἑορτῆ. Θὰ περιορισθῶ ν' ἀναφέρω ἐδῶ μόνον ἕνα ἱστορικὸ γεγονός, ποὺ δείχνει πόσο εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα ἐτιμᾶτο ὁ μέγας πολιοῦχος τῆς Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας ὁ Ἅγιος Δημήτριος ἐωρτάζετο μὲ πολλὴν εὐλάβειαν ἀπὸ τοὺς παλαιούς Ἀθηναίους καὶ τὸ γεγονός προκαλοῦσε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Ὀθωμανῶν κατακτητῶν. Ἐνα παλαιὸ χρονικὸ τῆς Τουρκοκρατουμένης τότε πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα σχετικὰ μὲ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου κατὰ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος.

—1656: 26 Ὀκτωβρίου: Οἱ εὐλαβεῖς ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τὸ πρῶν εἶχαν συγκεντρωθῇ νὰ ἑορτάσουν τὸν Ἅγιον Δημήτριον εἰς «μονοεκκλησίαν», δηλαδὴ μοναδικὴν λειτουργίαν ἑορταστικὴν, εἰς τὸν ναόν, ποὺ ἔφερε τὸ ὄνομά του καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν πρὸς τὸ μέρος τοῦ λόφου τῆς Πνυκός, ὅχι μακρὰν τῶν λεγόμενων φυλακῶν τοῦ Σωκράτους καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως. Ὅτὸτε φρουράρχος τῆς Ἀκροπόλεως, Γιουσούφ Ἀγᾶς, βαρέως φέρων, διότι οἱ Γκιαούρηδες μὲ τὴν ζέσιν εἶχαν συγκεντρωθῇ ἐκεῖ, συνέλαβε τὸ σατανικὸν σχέδιον νὰ φονεύσῃ αὐτοὺς ὁμαδικῶς σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις. Ἀμέσως ἐτοιμάζει τὸ παρὰ τὰ Προπύλαια κανόνι, τὴν λεγομένην «λουμπάρδαν» ἢ Βομβάρδαν, τῆς ὁποίας ἡ βολὴ ἔφτανε ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο μέχρι τοῦ σημείου τοῦ Ναοῦ. Ἡ καταστροφὴ ἦτο βεβαία καὶ ἀσφα-

λὴς διὰ τοὺς δυστυχεῖς Ἀθηναίους καὶ προκαταβολικῶς ἐχαίρετο ὁ ἀγᾶς τοῦ κάστρου μὲ τοὺς πυροβολητάς του. Ἀλλ' ἄλλαι μὲν αἱ βουλαι τῶν μοχηρῶν Ὀθωμανῶν, ἀλλὰ δὲ ἐπαραγματοποιήσεν ὁ Κύριος διὰ τῆς θαυμαστῆς μεσιτείας τοῦ Ἁγίου. Διότι, μόλις εἶχεν ἐτοιμασθῇ τὸ κανόνι καὶ εἶχεν ὑπολογισθῇ ἡ σκόπευσις, εἰς τὴν πρώτῃν βολὴν ἡ μεγάλῃ λουμπάρδα ἐξερράγη καὶ ἡ κανονία, ἀντὶ νὰ καταστρέψῃ τοὺς εὐλαβεῖς ἑορταστάς, προεκάλεσε ἀνατίναξιν τῆς Πυριτιδαποθήκης τῆς Ἀκροπόλεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἐφονεύθησαν ὅλοι οἱ Ὀθωμανοὶ πυροβοληταὶ καὶ ὁ μοχηρὸς φρουράρχος Γιουσούφ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὁλοκλήρου, ἡ ὁποία κατῳκεῖ κοντὰ εἰς τὰ προπύλαια. Αὐτὸ τὸ γεγονός ἔθεωρήθη τότε ὡς θαῦμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἀπὸ τότε ὁ ἐκεῖ μικρὸς ναῖσκος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου πῆρε τὸ πρόσθετον ὄνομα λουμπαρδάρης.

Αὐτὰ μὲ λίγα λόγια ἀναφέρει τὸ παλαιὸν χρονικὸν σημεῖωμα τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1656. Ἀλλὰ ὁ Ἅγιος Δημήτριος λουμπαρδάρης ἐτιμᾶτο εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ πολὺν παλαιότερα. Ὁ μικρὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὑπῆρχεν εἰς τὴν θύρην ἐκείνην ἀπὸ ἀρκετοῦς αἰῶνες πρὶν καὶ παρέμεινε μέχρι τῶρα σχεδὸν τελείως παραμορφωμένος καὶ σὲ κατὰστασιν παρακμῆς καὶ λησιμονίας. Εὐτυχῶς τελευταίως χάρις στὰ συντελούμενα ἐξωραϊστικὰ ἔργα γύρω στὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Ἅγιος Δημήτριος λουμπαρδάρης εἶχε τὸ προνόμιον νὰ περιέλθῃ στὰ χεῖρα τοῦ καλλιτέχνου καὶ αἰσθητικοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Πικιώνη, ὁ ὁποῖος ἐπανάφερε τὸν ναὸν στὴν ἀρχαίαν του ἀπλότητα καὶ τὸν ἔκαμε ἕνα ἀληθινὸν μνημεῖο τέχνης καὶ ταιριαστὸ μὲ τὸ περιβάλλον, ποὺ ἐμπνέει τόση μεγαλοπρέπεια καὶ σεμνότητά.

Ἡ μεγάλη λουμπάρδα ἐξερράγη...

ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τοὺς Δελφοὺς οἱ ἀρχαῖοι ἐδείκνυν μίαν στήλην, ἣ ὁποία ἐλέγετο ὀμφαλὸς τῆς γῆς. Εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔκειτο ἡ στήλη αὐτὴ ἐπιστεύετο ὅτι συννητήθησαν ἀετοί, οἱ ὁποῖοι κατὰ θέλησιν τοῦ Διὸς ἐξεκίνησαν ταυτοχρόνως ἀπὸ τὰ διάφορα περάτα τῆς γῆς κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς. Εἰς τοὺς παμπάλαιους ἐκείνους χρόνους ἐπίστευον οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη σὰν ἕνας δίσκος. Εἰς τὰ βόρεια μέρη αὐτῆς κατοικοῦσαν οἱ Ὑπερβόρειοι, πρὸς ἀνατολὰς οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Σῖναι (Κινέζοι), πρὸς νότον οἱ Ἀραβες, οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Τρωγλοδῦται καὶ πρὸς δυσμὰς ὁ κόσμος ἐτελείωνεν εἰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, τὸ σημερινὸν στενὸν τοῦ Γιβραλτάρ. Γύρο-γύρο, περιέρρεε τὴν γῆν ὁλόκληρον μέγας ποταμός, ὁ Ὠκεανός, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ θεὸς καὶ ὄλον τὸν δίσκον τῆς γῆς ἐβάσταζεν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ κατὰ διαταγὴν τῶν θεῶν ὁ Τίταν Ἄτλας.

Σήμερα, πού ἔχομεν βιβλία, γεωγραφίας καὶ γεωγραφικοὺς χάρτας διὰ κάθε μέρος τῆς γῆς καὶ διδασκόμεθα εἰς τὸ σχολεῖον λεπτομερῶς διὰ τὸ σχῆμα τῆς γῆς, διὰ τὴν θέσιν αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων οὐρανίων σωμάτων καὶ διὰ τὴν μορφήν κάθε χώρας, ἀποροῦμεν πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευαν τόσον ἀφελῇ πράγματα περὶ τοῦ κόσμου. Διὰ νὰ φθάσουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰς πρώτας αὐτὰς ἀφελεῖς καὶ φαντασιώδεις ἀντιλήψεις εἰς τὰς ἐξηκριβωμένας γνώσεις, πού μᾶς παρέχουν αἱ σημεριναὶ ἐπιστῆμαι, ἐπέρασαν χιλιάδες χρόνια ἀναζητήσεων, μελετῶν, συγκρίσεων καὶ ἐπαληθεύσεων καὶ ἐχρειάσθη νὰ καταβάλουν μεγάλας πνευματικὰς προσπάθειας διάφοροι ἐκλεκτοί, εὐφυεῖς, φωτισμένοι καὶ σοφοὶ ἄνθρωποι, προικισμένοι μὲ τὸ χάρισμα ἐξαιρετικῆς πνευματικῆς ἰκανότητος καὶ ἰδιοφυΐας.

Ἐνας ἐκ τῶν ἀρχαιότερων πνευματικῶν ἐργατῶν, πού δὲν ἔμεινε ἰκανοποιημένος ἀπὸ ὅσα οἱ σύγχρονοί του ἄνθρωποι ἐπί-

στευαν περὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσκέφθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξηγοῦνται τὰ πράγματα μὲ τὴν φαντασίαν καὶ μὲ τοὺς μύθους, ἀλλὰ μὲ τὰ δεδομένα τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς πείρας καὶ μὲ τὴν λογικὴν, ἦτο ὁ Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος.

Ὁ Ἀναξίμανδρος ἔλεγε περὶ τῆς γῆς ὅτι εἶναι ἕνα οὐράνιον σῶμα, τὸ ὁποῖον δὲν κρατεῖται ἀπὸ κανένα καὶ δὲν στηρίζεται πουθενά, ἀλλὰ εἶναι μετῶρον ὅτι ἔχει σχῆμα ὅχι στρογγύλου δίσκου, ἀλλὰ σφαιροειδές, καὶ ὅτι δὲν μένει ἀκίνητον, ἀλλὰ κινεῖται περὶ τὸ μέσον τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης εἶχε διατυπώσει τὴν θεωρίαν ὅτι τὰ οὐράνια σῶματα κινούνται συνεχῶς καὶ διαγράφουν κύκλους. Διὰ τὸν ἥλιον ἔλεγε ὅτι ἔχει σχῆμα τροχοειδές καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ του ἐκπέμπεται τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον φωτίζει τὴν γῆν καὶ τὴν σελήνην, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἰδικὸν τῆς φῶς, ἀλλὰ δέχεται καὶ ἀντανάκλα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Ἐπενόησεν ἕνα ἀπλοῦν ἀστρονομικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον λέγεται γνώμων, ὑπελόγιζε δὲ μὲ τὸ ὄργανον αὐτὸ πότε εἶναι ἰσημερία καὶ πότε εἶναι ἡ μεγαλύτερα καὶ ἡ μικρότερα ἡμέρα τοῦ ἔτους.

Ὁ Ἀναξίμανδρος ἐπενόησεν ἐπίσης καὶ ἡλιακὸν ὥρολόγιον, διὰ τοῦ ὁποῖου καθορίζετο ἡ ὥρα ἐκ τῆς σκιάς ράβδου κατὰ τὰς ἀνεφελούς ἡμέρας.

Ὁ σοφὸς αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη καὶ συνέταξε χάρτην τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἰς τὸν ὁποῖον διεκρίνοντο, αἱ θάλασσαι, αἱ λίμναι, αἱ νῆσοι καὶ αἱ ἄλλαι γεωγραφικαὶ λεπτομέρειαι. Ἡ ἐπινόησις τοῦ αὐτῆ ἐπρόξενε μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ ἐθαυμάσθη, δικαίως δὲ ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ πατὴρ τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς χαρτογραφίας.

Ὁ Ἀναξίμανδρος ἐγεννήθη εἰς τὴν Μίλητον τὸ 610 π.Χ. καὶ ἀπέθανε περὶ τὸ 546 π.Χ. Ὑπῆρξε συγγενὴς καὶ μαθητὴς τοῦ Θαλοῦ, τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ὃταν ὁ Θαλῆς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἰδρύσει σχολὴν εἰς τὴν Μίλητον, ἀπέθανε, διευθυντὴς τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἐγένινεν ὁ Ἀναξίμανδρος, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ καλύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς συμμαθητὰς του. Διεκρίθη εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστῆμας καὶ ἀπέβη ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Θαλοῦ.

Ὁ Ἀναξίμανδρος ἐξετάζων τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγένινεν ὁ κόσμος ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως, ἔλεγε ὅτι τὸ κύριον στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου γίνονται τὰ πράγματα εἶναι τὸ ἀπειρον, χωρὶς νὰ προσδιορίζῃ ἀκριβέστερον πῶς ἐννοεῖ τὴν σύστασιν τοῦ ἀπείρου τούτου. Πολλοὶ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι μελετοῦν τοὺς ἀρχαίους συγγρα-

φεῖς, ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἀπειρον τοῦ Ἀναξίμανδρου εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες καλοῦν ἐνέργειαν καὶ ἀφοῦ σήμερον ὅλα τὰ πράγματα τὰ θεωρεῖ ἡ ἐπιστῆμη ὡς διαφόρους μορφὰς ἐνεργείας συμπεραίνουν ὅτι ὁ Ἀναξίμανδρος εἶχε συλλάβει μὲ τὸν νοῦν τοῦ καὶ εἶχε διατυπώσει τὴν ὀρθὴν ἀποφιν διὰ τὴν γένεσιν τῶν διαφορῶν πραγμάτων.

Ὁ Ἀναξίμανδρος εἶχε διακριθῇ εἰς τὴν ἐρευνᾶ τῶν λεγομένων θετικῶν ἐπιστημῶν, ὅπως—ἐκτὸς τῆς Γεωγραφίας, περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησαμεν—εἶναι ἡ Φυσικὴ Ἱστορία, ἡ Γεωμετρία καὶ ἡ Ἀστρονομία. Εἶναι ὁ πρῶτος ἐπιστήμων, ὁ ὁποῖος συνέγραψε βιβλίον Φυσικῆς Ἱστορίας καὶ Γεωμετρίας. Εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ εἶχε συγκεντρώσει τὰς σπουδαιότερας γνώσεις τῆς φυσικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ εἶχον εὖρε οἱ Ἕλληνες, δυστυχῶς ὅμως οὐδὲν ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Ἀναξίμανδρου διεσώθη μέχρις ἡμῶν.

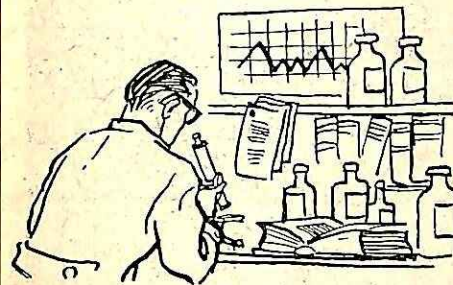
Διὰ τὸ ἐν γένει ἐπιστημονικὸν του ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει μεγάλην πρόδον διὰ τὴν ἐποχὴν του καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν του δρᾶσιν καὶ δημιουργίαν, ὁ Ἀναξίμανδρος ἐθαυμάζετο καὶ ὑπὸ τῶν συγχρόνων του καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Ἑλλήνων, ἐκτιμᾶται δὲ καὶ σήμερον ἡ προσφορά τοῦ Ἀναξίμανδρου εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ πολιτισμοῦ οἱ ἰδιαιτέρως αἱ ἐπινόησεις του εἰς τὴν Γεωγραφίαν.

ΠΟΣΟ ΝΕΡΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ;

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ φυτὰ. Ὅσα εἶναι ποώδη καὶ μονοετῆ θέλουν περισσότερο, ὅσα πολυετῆ καὶ δένδρικα ἢ θαμνώδη ὀλιγώτερο.

Ἐπίσης ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς ἀτμοσφαιράς. Τὸ καλοκαίρι περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐποχές. Τὴν ἀνοιξὶ καὶ τὸ φθινόπωρο ὀλιγώτερο καὶ τὸν χειμῶνα καθόλου.

Τρίτον ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους καὶ τῆ σύστασί του. Τὸ σφιχτὸ χῶμα δύσκολα ἀπορροφᾷ τὸ νερό, παρὰ τὸ ἐλαφρό. Τὸ ἀμμουδερό τὸ ρουφᾷ πολὺ. Γενικῶς ὑπολογίζουν, ὅτι τὰ κτηνοτροφικὰ φυτὰ θέλουν 800 κυβικὰ μέτρα γιὰ ὅλο τὸ καλοκαίρι κατὰ στρέμμα. Τὰ λαχανικὰ ἀπὸ 1500—2000. Τὰ δένδρα ἀπὸ 350—400 κυβ. Πρὸ παντὸς ὅμως χρειάζεται τὸ νερὸ νὰ μὴ διαρρέῃ, γιὰ νὰ μὴ σπαταλᾶται.

Η ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ, Ἱατροῦ

Ἡ πολιομυελίτις εἶναι μία νόσος τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὀφειλομένη εἰς διηθητὸν ἰόν.

Οἱ διηθητοὶ ἰοὶ εἶναι μικροοργανισμοὶ πολὺ μικρότεροι τῶν μικροβίων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προκαλέσουν ὁλόκληρον σειρὰν ἀπὸ νοσήματα. Ἡ ἱλαρά, ἡ γρίπη ἢ παρωτίτις, ἡ ἀνεμοσυλογιὰ καὶ πολλὲς ἄλλες ἀρρώστιες ὀφείλονται εἰς διηθητοὺς ἰούς. Τὸ μέγεθός τους εἶναι πολὺ μικρό, δέκα ἑως ἑκατὸ φορὲς μικρότερο ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν ἄλλων μικροβίων, ἢ ὀλίγα ἑκατοστὰ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ τοῦ μέτρου.

Λόγω τοῦ μικροῦ των μεγέθους διέρχονται ἀπὸ τοὺς ἡθμούς, πού συγκρατοῦν τὰ ἄλλα μικρόβια καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἰδοῦμε εἰς τὸ μικροσκόπιον. Μεγάλο μυστήριον καλύπτει τὶς ἰδιότητές των καθὼς καὶ τὴν προέλευσίν των. Δὲν γνωρίζουν ἀκόμη καὶ σήμερον οἱ ἐπιστήμονες, ἐὰν οἱ ἰοὶ εἶναι ἡ ἀνωτάτη βαθμὶς τῆς ζωῆς ἢ τουναντίον ἡ κατωτάτη.

Σήμερον ἡ μελέτη τῶν ἰῶν αὐτῶν γίνεται εἰς πολὺν μέγαν καὶ τελειότατα ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν καὶ νὰ τοὺς ἰδοῦμε μὲ τὰ ἡλεκτρονικὰ μικροσκόπια, πού μεγεθύνουν τὰ πράγματα 20.000-50.000 φορὲς.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν γίνεται φανερόν γιὰτὶ εἶναι τόσο δύσκολη ἡ μελέτη τῶν νόσων, τῶν ὀφειλομένων εἰς ἰούς.

Ἡ δυσκολία τῆς μελέτης των ἔχει τὸν ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὰς νόσους, πού προκαλοῦν.

Ἔτσι ἐφ' ὅσον δὲν γνωρίζομεν ἀπὸ πού προέρχονται καὶ πῶς μεταδίδονται οἱ ἰοὶ, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ σταματήσωμε μίαν ἐπιδημίαν, πού ἔχει ὡς αἰτίαν αὐτοῦς, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον νὰ εὐρωμεν μέσον ἀποτελεσματικὸν διὰ τὴν καταπολέμησίν της.

Ἡ πολιομυελίτις εἶναι μία νόσος ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος, διότι μπορεῖ νὰ ἀφήσῃ μεγάλες ἀναπηρίες, γίνεται ὅμως ἀκόμη πιὸ ἐπικίνδυνος λόγω

τοῦ ὁμαδικοῦ φόβου, ὁ ὁποῖος καταλαμβάνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους στὸ ἄκουσμά της καὶ πού προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι ἀκόμη δὲν γνωρίζομεν κάτι τί τὸ συγκεκριμένον διὰ τὴν νόσον αὐτὴν. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως φοβοῦνται γιὰ κάτι, πού δὲν γνωρίζουν καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσαφές καὶ ἀκαθόριστον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι χρήσιμον νὰ δοθοῦν ὠρίσμενα σύντομοι πληροφορίαι μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ μὲ αὐτὰς δίδεται μίαν γενικὴν ἰδέαν τῆς νόσου, ὥστε νὰ εἶναι κανεὶς πιὸ ψυχραῖμος εἰς τὸ ἄκουσμά της.

Ἡ πολιομυελίτις δὲν φαίνεται νὰ ὑπῆρχε κατὰ τὰ παλαιότερα χρόνια. Ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια τόσο γίνε-ται καὶ συχνότερη. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς μεγάλας πόλεις, ὅπου γίνεται εὐκολώτερη καὶ συχνότερη ἡ ἐπαφὴ των καὶ ἡ μετὰ τῶν μόλυνσις, γιὰ-τὸ λέγεται ὅτι καὶ ἡ πολιομυελίτις εἶναι μία νόσος τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ πολιτισμὸς ἄλλες μὲν ἀσθένειες ἐξηφάνισε ἢ περιώρισε, ὅπως τὸν τύφον, τὴν εὐλογίαν, κ.ἄ. διὰ τῆς καθαριότητος ἢ τῶν ἐμβολίων, ἄλλες ὅμως διευκολύνει λόγω τῆς συγκεντρώσεως πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν χώρον, ὅπου ὁ εἰς μόλυνει τὸν ἄλλον.

Ἡ πολιομυελίτις εἶναι συχνότερα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τοὺς πρώτους φθινοπωρινούς. Ὁ τρόπος μεταδόσεώς της εἶναι ἀγνωστος. Δὲν φαίνεται νὰ μεταδίδεται ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον, ὅπως ἡ ἱλαρά ἢ ἡ γρίπη. Ἡ μετάδοσις γίνεται μᾶλλον ἀπὸ τὰ φαγητὰ, πού τρώμε, ἢ τὶς μυῖγες. Κάθε ἄνθρωπος, πού θὰ πάρῃ τὸν ἰόν (θὰ μόλυνθῇ) δὲν θὰ ἀρρωστήσῃ. Ὑπολογίζεται ὅτι μόνον ἕνας στοὺς χιλίους ἀρρωσταίνει. Καὶ πάλιν ἀπ' ὅσους ἀρρωσταίνουσιν δὲν ἀρρωσταίνουν ὅλοι μὲ τὴν ἴδια σοβαρότητα, εἰς πολὺ ὀλίγους δὲ ἡ νόσος θὰ ἀφήσῃ μόνιμα ὑπολείμματα—τὶς παραλύσεις.

Αἱ παραλύσεις ὀφείλονται εἰς τὶς καταστροφές, πού δημιουργοῦνται στὸ νευρικὸ σύστημα. Οἱ πλέον ἐπικίνδυνες εἶναι ἐκεῖνες, πού γίνονται στὴ φαιά (πολιά) οὐσία τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ἄς τονισθῇ ὅτι, ἂν μία

φορὰ πάρῃ κανεὶς τὸν ἰόν (μόλυνθῇ), εἴτε νοσήσῃ εἴτε ὄχι, δὲν ξανανοσεῖ ἀργότερα. Αὐτὸ ὅμως εἶναι τόσο δύσκολον νὰ ἐξακριβωθῇ, ὥστε δικαίως ὅλοι φοβοῦνται. Λόγω τῆς μεγάλης διαδόσεως τοῦ ἰοῦ, μόλυνονται οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, ὥστε οἱ μεγάλοι νὰ μὴ διατρέχουν πλέον κανένα κίνδυνον.

Ἐμπρὸς εἰς τὴν τόσῃ ἀγωνίαν καὶ τὸν φόβον τοῦ κοινῶν οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἔμειναν ἀπαθείς καὶ μελετοῦν ἐντατικά ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὴν νόσον. Ἀποτέλεσμα τῆς μέχρι τοῦδε μελέτης εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐμβολίου τοῦ Σώλκ, πού κατὰ τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς γνωστὰ εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶναι εὐεργετικόν. Ἐλπίζομεν ὅτι γρήγορα θὰ μπορέσωμε νὰ μάθωμε περισσότερα γύρω ἀπὸ τὴν νόσον, ὥστε νὰ μπορῇ καὶ νὰ καταπολεμηθῇ ἀποτελεσματικώτερα.

Ὡς τότε ὅμως πρέπει νὰ γνωρίζωμε νὰ προφυλασσώμεθα μὲ τὰ μέχρι σήμερον γνωστὰ μέτρα, δηλαδὴ ἀφ' ἑνὸς νὰ ἀποφεύγωμε σὲ ἐποχές ἐπιδημιῶν τὸν συνωστισμόν σὲ κλειστοὺς χώρους, τὴ μεγάλην σωματικὴ κόπωση, τοὺς ἐμβολιασμούς ἢ τὶς ἐγχειρήσεις, πού δὲν εἶναι ἀμέσου ἀνάγκης, καὶ τοὺς τραυματισμούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ τηρῶμεν τὴν περισσοτέραν δυνατὴν καθαριότητα.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τὰ λαχανικὰ, ὅταν βράζωνται πολὺ γιὰ νὰ μαλακώσουν, χάνουν ἀρκετὴ θρεπτικὴ ἀξία. Ἀλλὰ καὶ ὅσο μαλακὰ γίνονται τόσο λιγώτερο τὰ μασσοῦμε καὶ τόσο δυσκολώτερα χωνεύονται.

ΕΣ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Χωρίου, Ἱερὰ πέτρας, ἀσχοῦνται εἰς τὰς α' βοηθείας Juniors of Elem. School K. Chorio, Crete, practicing in first aid

...Ὁ Ἀναξίμανδρος ἐπενόησε τὸ ἡλιακὸν ὥρολόγιον...

Ἐρυθροσταυριτεῖς!

Προπαγανδίζετε γιὰ τὴν αἰμοδοσίαν. Νὰ πυκνωθοῦν αἱ τάζεις τῶν ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν.

Ε.Ε.Ν. της Εμπορικής Σχολής Σερρών εις τὸ φυλάκιον Κούλας
δίου διένειμαν δώρα εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων.
Juniors of commercial School Serres distributing gifts
to the soldiers at the frontiers

Ε.Ε.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Νίκαιας διανέμουν δώρα εἰς ἀπο-
ρα παιδιὰ.
Juniors of 7th Elem. School Nikea distributing
gifts to poor children

Ε.Ε.Ν. τῆς Σχολῆς Β. Κρεατσούλη-Σταυράκη
ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τὸ ἀντιρτικὸν χωρίον
Λεχόβου Ἀμυνταίου.
Juniors of Private School Kreatsouli pre-
paring gifts for the elem. school, Lehovon
at the frontiers.

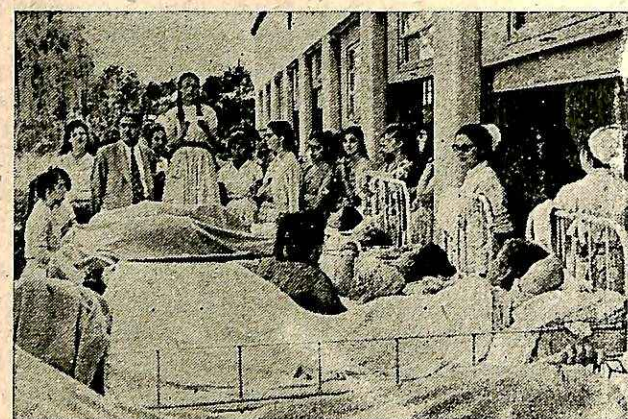
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ραμιάς Ἄρτης κα-
θαρίζουν κοινοτικὴν βρύσιν.
Juniors of Ramia Arta cleaning the
village fountain

Ε.Ε.Ν. Δημ. Ἐμπορ. Σχολ. Νίκαιας με δώρα διὰ τὸ
Νοσοκομεῖον Παιδῶν Ἀθηνῶν
Juniors of Commercial school Nikea with gifts for
the children's hospital in Athens

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μαρμαριῆς Δράμας, ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α'
βοηθείας
Juniors of Elem. School Marmaria, Drama, practicing in
first aid

Ε.Ε.Ν. Ἐμπορ. Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον
Ε.Ε.Σ. Βούλας
Juniors of Commercial School for girls Athens at the R.C.
Asclepieion in Voula

Ε.Ε.Ν. Δημ. σχολ. Μότικα Ἄρτης καθαρίζουν αἰ-
λακα κατὰ μῆκος τῆς κοινοτικῆς ὁδοῦ.
Juniors of Elem School Mytika Arta cleaning a
ditch along the village road.

Ε.Ε.Ν. Ἰδιωτ. Ἐκπαίδ. «Βυζάντιον» Ἀθηνῶν με δώρα διὰ τὸ
Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας
Juniors of private School «Byzantion» with gifts for the
children at the R.C. hospital in Voula

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πύργου Κορινθίας ἐφύ-
τευσαν 6.700 δένδρῳλια ἀκρίας εἰς βραχὴν
ἐκτασιν 5 στρεμμάτων
Juniors of Elem. School Pyrgos Corinth
planted 6.700 trees at an area of 5 acres.

Ε.Ε.Ν. τοῦ Ν. Πετρίτσιου Σερρών προσφέρουν δώρα εἰς τοὺς
ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου Σιδ/στρου
Juniors of N. Petritsiou, Serres offering gifts to the pa-
tients of the hospital in Siderocastroun

Ε.Ε.Ν. Ε' Δημ. Σχολ. Αἰγίου με-
ταβαίνουν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ
τὸ Γηροκομεῖον τῆς πόλεως ἵνα
ψυχαγωγήσουν τοὺς ἐκεῖ ἀσθενεῖς
καὶ τοσοῦτους.
Juniors of 5th Elem. School Aegion
going to recreate the pa-
tients and the inmates at the
hospital and the Home for the
Aged of the town.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλλιθέας με δώρα διὰ τὸ Νο-
σοκομεῖον καὶ τὰς φυλάκας τῆς Κομοτινῆς
Juniors of Elem. School Kalisti, with gifts for
hospital and the prisons in Komotini

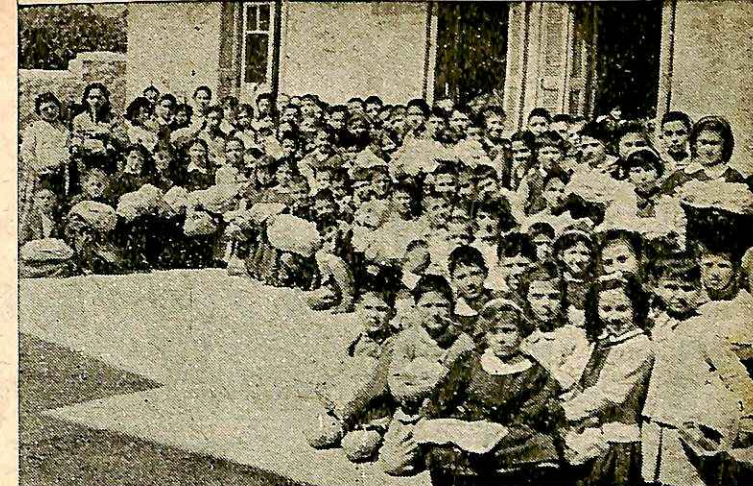
Ε.Ε.Ν. Σμαραγδαίου Ἐκπαιδευτηρίου Μαγκου-
φάνας με δέματα ἱματισμῶν τὸν ὅποιον ἐτοιμά-
σαν οἱ ἴδιοι εἰς τὸ μάθημα τεχνικῶν διὰ τὰς
πτωχὰς οἰκογενεῖας
Juniors of «Smaragdion» School in Mangou-
fana with parcels of clothing they made
themselves for poor families.

Ε.Ε.Ν. τῆς 4ης τάξεως τοῦ 5ου Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν
εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Παιδῶν ΠΙΚΗΙΑ Πεντέλης
Juniors of 4th grade 5th High School for girls
Athens at the children's hospital in Penteli

Ε.Ε.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ἀσπροπύργου εἰς
τὸ Γηροκομεῖον Ἀθηνῶν
Juniors of 1st Elem School Aspropyrgos
at the Home for the Aged.

Ε.Ε.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ.
Βάλμης Ἀμυλίδος
Juniors of 2nd Elem. School Athens with parcels for the
elem. School Valmi, Peloponessus.

Ε.Ε.Ν. Γυμν. Ἐλευθερουπόλεως με δώρα διὰ τὸ
Ὁρφανοτροφεῖον Καβάλας
Juniors of high School Eleutheroupolis with
gifts for the orphans in Cavala

Ο ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ, Ο ΡΟΛΟΓΑΣ ΚΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΘΝΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Είναι γνωστό σ' όλους μας ότι πρώτος βασιλεύς της Ελλάδος μετά την απελευθέρωσή της υπήρξε ο Όθων, δευτερότοκος γιός του βασιλέως της Βαυαρίας, Λουδοβίκου του Α' και της βασιλίσσης Θηρεσίας.

Ο νεαρός βασιλεύς απέβιβασθη στο Ναύπλιο, πού ήταν και η πρώτη πρωτεύουσα της Ελλάδος, τον Ιανουάριο του 1833 μαζί με τον Βαυαρικό στρατό, πού τον συνόδευε και την αντιβασιλεία, πού επρόκειτο να διευθύνη τα πράγματα της χώρας μέχρι της ενηλικίωσης του Όθωνος. Στις αρχές Δεκεμβρίου του 1834 μετέβη και η πρωτεύουσα του κράτους από το Ναύπλιο στην Αθήνα κι ένα χρόνο αργότερα ο ίδιος ο βασιλεύς ανέλαβε στα χέρια του την κυβέρνηση του ελληνικού έθνους.

Μιά από τις πρώτες φροντίδες του βασιλέως υπήρξε η προσπάθεια να φέρη από την Ευρώπη επιστήμονες, πού θα είχαν ως σκοπό τη μόρφωση του λαού του, πού τόσα χρόνια είχε μείνει κάτω από τον βάρβαρο Τουρκικό ζυγό.

Σχετικά μάλιστα μ' αυτή την προσπάθεια του Όθωνος εκυκλοφόρησαν τότε διάφορες χαριτωμένες ιστορίες από τους Έλληνες, πού όχι μόνο δεν συμπαθούσαν και πολύ τους ξένους αυτούς, αλλά είχαν και τη διάθεση να τους γελοιοποιήσουν. Μιά από τις ιστορίες αυτές είναι και η ακόλουθη:

Κάποτε ο Όθων παρήγγειλε στην Ευρώπη να του στείλουν στην Ελλάδα ένα αστρονόμο, ένα ρολογά κι

Μιά και δεν υπήρχαν άλλα μέσα συγκοινωνίας

ένα γιατρό για να διδάξουν την τέχνη τους ή την επιστήμη τους και στους Ρωμιούς. Οι τρεις ξένοι ήλθαν με το πλοίο ως την Πάτρα, πού ήταν τότε, ότι είναι σήμερα ο Πειραιεύς για την Αθήνα, κι εκεί, όπως συνηθιζόταν την εποχή εκείνη, εξαβαλλίκεψαν τρία ζώα και ξεκίνησαν για την πρωτεύουσα, μιά πού δεν υπήρχαν άλλα μέσα συγκοινωνίας. Στο δρόμο τους βραδυάστηκαν κι αναγκάστηκαν να ζητήσουν σ' ένα μύλο φιλοξενία. Ο μυλωνάς τους έτοιμασε άμέσως να φάν και τους έφερε και καλό κρασί. Εκείνοι εκάθησαν στη μέση του δωματίου κι άρχισαν να τρών. Από την άλλη μεριά ο μυλωνάς έβγαλε από τη φωτιά τη μπομπότα του κι άρχισε να την τρώη ζεστή. Ο γιατρός όλο και τον έκοίταζε από τη θέσι του. Άμα είδε πόσο έτρωγε ο μυλωνάς και μάλιστα ζεστή τη μπομπότα, έγύρισε και είπε στη γλώσσα του στους άλλους: «Τόν βλέπετε αυτόν τον μυλωνά; Θα σκάση τη νύχτα από το φαί, πού έκανε άπόψε. Γι' αυτό κι έμεις να του πούμε να μάς στρώση να κοιμηθούμε έξω και την αυγή ας έρθουν οι δικοί του να τον σηκώσουν...».

Έτσι πράγματι κι απέφασισαν. Άλλ' όταν είπαν τη σκέψη τους στον μυλωνά, εκείνος τους άπήντησε. «Άκούστε έδώ άφεντικά, να μην κοιμηθήτε έξω, γιατί τη νύχτα θα πέση βροχή δυνατή...». Κοιτάχτηκαν οι ξένοι παραξεμέντοι κι ο αστρονόμος έβγη έξω, έκοίταζε την ούρανό, έκοίταζε τ' άστέρια και ξαναγύρισε μέσα ικανοποιημένος. «Δέν ξέρει τί του γίνεται! είπε στους άλλους. Να μάς στρώση έξω κι άφήστε τον να λήη».

Κι έπεςαν έξω από τον μύλο να κοιμηθούν. Τη νύχτα όμως ήλθε μπόρα δυνατή, σηκώθηκαν γρήγορα γρήγορα κι έχτύπησαν την πόρτα του μυλωνά να τους άνοιξη να περάσουν μέσα. Ξανάπεςαν λίγο να κοιμηθούν και σάν πέραςε ή ώρα, έφώναξαν στον μυλωνά να σηκωθή να τους έτοιμάση να φύγουν: «Κοιμηθήτε, κοιμηθήτε, τους λείι εκείνος, δέν είναι καιρός άκόμα. Δύο είναι ή ώρα!...».

Έκείνοι όμως έπέμειναν ώσπου να λήη η βροχή και τότε έβγήκαν.

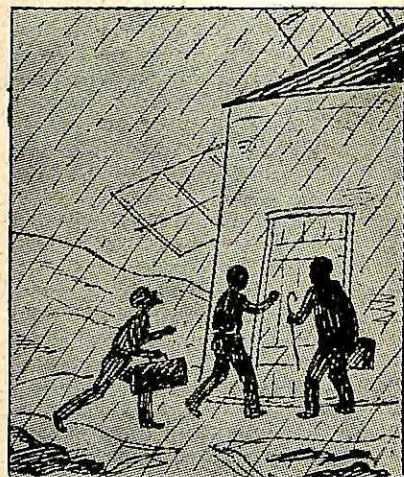
Έκείνοι όμως έπέμειναν ώσπου να λήη η βροχή και τότε έβγήκαν.

ταξαν τα ρολόγια τους κι είδαν ότι είχε δίκιο ο μυλωνάς. Γυρίζει τότε ο ρολογάς και τον ρωτάει: «Και πού την ξέρεις εσύ την ώρα;»

—Νά, τώρα δά ακούστηκε ο γαϊδαρός μου, τους άποκρίθηκε ο μυλωνάς, και ξέρω πώς τότε είναι δύο ώρες μετά τα μεσάνυχτα.

Μπαίνει στη μέση ο αστρονόμος και τον ρωτάει: «Και από πού κατάλαβες πώς θα βρέξη;»

—Τό δειλινό ήταν άνήσυχα τα γουρούνια μου... κι αυτό το κάνουν,

όταν πρόκειται να έχουμε βροχή», άπάντησε ο μυλωνάς.

—Και δέ μου λές, σε παρακαλώ, πετιέται κι ο γιατρός, τί έκανες και χώνεψες όλη εκείνη τη μπομπότα;

—Επήγα στη βρύση, ήπια νερό κι έχώνεψα» ήταν ή άπάντησις του μυλωνά.

Έγύρισαν τότε οι ξένοι κι είπαν άναμεταξύ τους: «Τί θέλομε λοιπόν έμεις έδώ στους Ρωμιούς, πού και τα γουρούνια τους είναι αστρονόμοι, τα γαϊδούρια τους ρολογάδες και οι βρύσες τους γιατροί;».

Σ. Κ. ΚΩΣΤΑΡΙΔΗ

ΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ

Το Κουδούνι χτυπάει
τρέχουν όλα στη στιγμή
τα παιδάκια στη γραμμή.

Μές την τάξη τους θα πούνε
τα θρανία στη σειρά
τα προσμένουν με χαρά.

Κεϊ το δάσκαλο θ' ακούσουν,
πού μ' αγάπη θα μιλά
για πολλά, πολλά, πολλά

Τις ψυχές τους μοορφαίνουν
και μαθαίνουν τακτικά
όλα των διδασκάλω

*Αληθινές Ιστορίες

Δυο μικροί βιοπαιχνίδια

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

Ταξίδευα, εκείνο τον καιρό, με ένα φίλο μου από την Έλβετία στην άμορφη, παλιά πολιτεία της Ιταλίας, τη Βερόνα. Λίγο πιο έξω από την πόλη μάς σταμάτησαν δυο μικρά παιδιά. Πουλούσαν φράουλες και φαίνονταν να είναι πολύ νόστιμες, καθώς τις είχαν τοποθετήσει μέσα στα καλαθάκια τους, πάνω σε πράσινα φύλλα.

Ο φίλος μου έπιασε τη συζήτησι με τους μικρούς και πληροφορήθηκε πως ήταν άδελφια. Ο Νικόλας ήταν 13 χρονών και ο Ιάκωβος 12. Άγοράσαμε το μεγαλύτερο καλάθι με τις φράουλες και συνεχίσαμε το ταξίδι μας για τη Βερόνα.

Τ' άλλο πρωί, καθώς βγαίναμε από το ξενοδοχείο, είδαμε ξανά τους δυο μικρούς.

Κάθονταν πλάι στο συντριβάνι της κεντρικής πλατείας, είχαν μπροστά τους από ένα κασελάκι και γυάλιζαν παπούτσια. Την ώρα εκείνη είχαν πολλή δουλειά, αλλά μάς είδαν και μάς χαιρέτησαν με θερμό και φιλικό τρόπο.

—Νόμιζα πως πουλούσατε μόνο φράουλες, τους είπα.

—Κάνουμε το κάθε τι πού μπορούμε, κύριε, μου άπήντησε σοβαρά ο Νικόλας. Και μάς κοίταξε με μάτια γεμάτα έμπιστοσύνη κι έλπιδα.

—Καμιά φορά κάνουμε και τον ξεναγό στην πόλη για όσους έπισκέπτονται τον τόπο μας και τους δείχνουμε τα αξιοθέατα.

—Πολύ ώραία, είπα χαμογελώντας. Μπορείτε λοιπόν να μάς οδηγήσετε; Άς πηγαίνουμε.

Καθώς περπατούσαμε στην παλιά, άρχοντική Βερόνα εξακολουθούσα να παρατηρώ κρυφά και να μελετώ αυτούς τους δυο μικρούς. Ήταν βέβαια δυο μικρά παιδιά και έκαναν δουλειές της ηλικίας τους. Μά το πρόσωπό τους έδειχνε τέτοια σοβαρότητα, πού σπάνια τη συναντάς σε μικρά παιδιά.

Την έπομένη εβδομάδα ξαναείδαμε πολλές φορές τον Νικόλα και τον Ιάκωβο.

Άν ζητούσατε Άμερικάνικα τσιγάρα, αν θέλατε εισιτήρια για την όπερα ή το όνομα κάποιου καλού ξενοδοχείου φαγητού, ο Νικόλας κι ο Ιάκωβος ήταν πάντα εκεί, πρόθυμοι να σάς εξυπηρετήσουν.

Εργάζονταν όλη την ήμέρα, γυαλίζοντας παπούτσια, κάτω από τον καλοκαιριάτικο, καλύτερο ήλιο, πουλούσαν εφημερίδες και φρούτα κι έκαναν τον ξεναγό στους έπισκέπτες της Βερόνας. Ήταν πάντοτε άπληστοι με κάτι, έδειχναν ικανότητα και τιμιότητα και γι' αυτό όλοι τους έδειχναν έμπιστοσύνη και συμπάθεια.

Μιά νύχτα τα είδα μόνα τους στην κεντρική πλατεία. Φυσούσε δυνατά. Ο Νικόλας καθόταν κατάχαμα, πλάι

Πουλούσαν φράουλες σε καλάθια

στο συντριβάνι. Το πρόσωπό του ήταν κουρασμένο κι ώχρο. Ο Ιάκωβος είχε ακουμπήσει το κεφάλι του στα γόνατα τ' άδελφού του και κοιμόταν. Πλησίαζαν μεσάνυχτα.

—Γιατί βρίσκεστε τέτοια ώρα έδώ και δέν πάτε στο σπίτι σας να κοιμηθήτε; ρώτησα.

Ο Νικόλας με κοίταξε με τρόπο σοβαρό και βλέμμα γεμάτο αυτοπεποίθησι και μ' άπήντησε.

—Κύριε, περιμένομε το τελευταίο λεωφορείο και λογαριάζομε, μόλις έρθη, να πουλήσωμε τις εφημερίδες, πού μάς έμειναν.

—Μά σεις εργάζεστε πάρα πάνω από τις δυνάμεις σας και φαίνεστε τόσο κουρασμένα, είπα.

—Δέν έχομε κανένα παράπονο, κύριε, άπάντησε ο Νικόλας με ευγενική και σταθερή φωνή.

Δέν ήθελα εκείνη τη στιγμή να ζητήσω από τα παιδιά περισσότερες πληροφορίες

Είπα «καλή-νύχτα» και γύρισα στο ξενοδοχείο μου.

Τ' άλλο πρωί, καθώς γυάλιζα τα παπούτσια μου, είπα στον Νικόλα.

—Σύ κι ο Ιάκωβος δουλεύετε πολύ σκληρά. Δέν αγοράζετε ρούχα και ασφαλώς θα τρώτε πολύ λίγο. Πώς ξεδεύετε τα χρήματα, πού κερδίζετε;

Το παιδί συνέχισε το γυάλισμα άμίλητο. Κοίταξε προς το συντριβάνι, μετά προς την πλατεία με τη μεγάλη κίνησι και μου άπήντησε με τόνο σταθερό:

—Έχομε ώρισμένο σχέδιο, Κύριε.

—Λοιπόν, είπα, έμεις την Δευτέρα φεύγομε από τη Βερόνα. Μήπως μπορούμε να σάς βοηθήσουμε σε τίποτε πριν φύγωμε;

Ο Νικόλας είπε «όχι», αλλά ο άδελφός του τον διέκοψε, λέγοντας:

—Κάθε Κυριακή πηγαίνομε σ' ένα χωριό, όχι πολύ μακριά από τη Βερόνα. Τις πιο πολλές φορές πηγαίνομε με το λεωφορείο. Μήπως μπορούσατε να μάς πάτε αύριο με τ' αυτοκίνητό σας;

—Μάλιστα, είπα.

Καθώς ταξιδεύαμε την έπομένη το πρωί, φανταζόμουν πως θα σταματούσαμε σε κάποιο άπεριποίητο φτωχόσπιτο του χωριού. Ξαφνιάστηκε όμως όταν ο Ιάκωβος μου είπε να σταματήσω μπροστά σ' ένα πολύ όμορφο, μεγάλο σπίτι.

—Δέ θα μείνωμε έδώ πολύ, κύριε. Ίσως λιγώτερο από μιά ώρα. Θα θέλατε να μάς περιμένατε στο μικρό ξενοδοχείο φαγητού του χωριού;

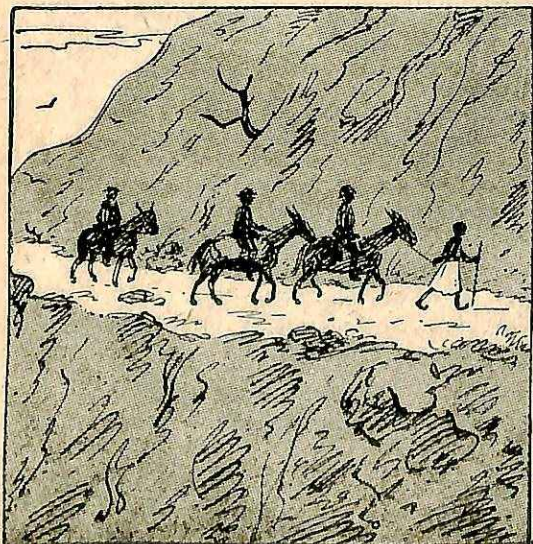
Και λέγοντας αυτά έγύρισαν τη γωνία κι εξαφανίστηκαν.

Έπειτα από λίγα λεπτά ακολούθησα τα παιδιά και χτύπησα την πόρτα του σπιτιού.

Σε λίγο μιά γυναίκα άνοιξε κι είδα πως ήταν νοσοκόμα. Της ζήτησα συγγνώμη και της είπα πως είχα φέρει δυο παιδιά με το αυτοκίνητό μου.

—Ω, ναι, μου είπε μ' ένα χαμόγελο. Τον Νικόλα και τον Ιάκωβο. Περάστε μέσα, παρακαλώ.

Με ώδηγησε μέσα στο σπίτι κι είδα πως ήταν νοσοκομείο. Στην πόρτα ενός δωματίου ή νοσοκόμα σταμάτησε και χαμογέλασε καθώς έβαζε το δάχτυλό της στα χείλη της. Κοιτάζαμε κι οι δυο μέσα στο δωμάτιο. Τα δυο παιδιά καθόνταν πλάι σ' ένα κρεβάτι. Πάνω σ' αυτό ήταν

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Πρὸς τοὺς κηδεμόνες μικρῶν παιδιῶν

Στὰ πάρκα «παιδικῆς χαρᾶς», μέσ' στὰ παιχνίδια τ' ἄλλα, εἶναι κ' ἡ περιβόητη τσουλήθρα κ' ἡ τραμπάλα. Παιχνίδια καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ σὲ ὅλο τὸν παιδόκοσμο πολὺ ἀγαπητὰ.

Μὰ τὰ μικρούλικά παιδιὰ ποτέ σας μὴν τ' ἀφήνετε νὰ παίζουν μόνα τους ἐκεῖ. Δὲν ξέρετε τί γίνεται. Λιγάκι ἂν γείρουν ξαφνικά—τὴν ὥρα ποὺ κυλᾶνε, ἢ κεῖ ποὺ τραμπολίζονται κι ἀμέριμνα γελᾶνε—νὰ κρατηθοῦνε δὲν μποροῦν καὶ πέφτουν καὶ χτυπᾶνε.

Γι' αὐτό, ἐκεῖ σὰν παίζουνε, ποτέ μὴ λησμονῆτε, στὸ πλάι τους νὰ στέκεσθε νὰ τὰ ἐπιτηρῆτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ξαπλωμένη μιὰ κοπέλλα ὡς 20 χρόνων. Ἦταν εὐκολο νὰ καταλάβω πὼς ἦταν ἀδελφία της, γιατί ἔμοιαζε πάρα πολὺ μ' αὐτὰ. Εἶδα ἀκόμη λίγα ἀγριολούλουδα σ' ἓνα βάζο πάνω στὸ τραπέζι, δίπλα στὸ κρεβάτι της, μερικά φρούτα καὶ ἀρκετὰ βιβλία.

Καθὼς ἀφήναμε τὸ ὁλοκάθαρο νοσοκομεῖο, ἡ νοσοκόμα μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία τῶν δυὸ μικρῶν φίλων μου.

—Ὁ Νικόλας κι ὁ Ἰάκωβος εἶναι ὁλομόναχοι στὸν κόσμο, μοῦ εἶπε. Μόνο αὐτὴ τὴν ἀδελφοῦλα τους, τὴ Λουκία, ἔχουν. Ἡ μητέρα τους πέθανε, ὅταν ἦταν ἀκόμα πολὺ μικρά. Ὁ πατέρας τους, ἓνας ξακουστός τραγουδιστὴς τῆς ὀπερας, πέθανε τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ πολέμου. Μετὰ τ' ἀεροπλάνο βομβάρδισαν τὴ Βερόνα.

—Ἐπειτα ἀπ' αὐτό, συνέχισε ἡ νοσοκόμα, τ' ἀγόρια κι ἡ ἀδελφή τους ζοῦσαν στοὺς δρόμους τῆς Βερόνας, γιατί οἱ βόμβες γκρέμισαν τὸ σπίτι τους. Ὅταν ὁ ἔχθρος μπήκε στὴν πόλη, τὰ παιδιὰ ἀρχισαν νὰ μεταφέρουν μυστικά μνημόματα στὸ στρατό, ποὺ ἦταν στὰ γύρω βουνά, προσπαθώντας νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν πόλη.

—Τὸ τέλος τοῦ πολέμου, συνέχισε ἡ νοσοκόμα, βρῆκε τὴν ἀδελφή τους ἄρρωστη, ἀπὸ φυματίωσι, γιατί ἔζησε πολὺ στερημένα καὶ δύσκολα στὰ χρόνια τοῦ πολέμου.

Ἐφεραν τότε ἀμέσως τὴν ἀδελφή τους ἐδῶ καὶ παρακάλεσαν τὰ δυὸ παιδιὰ νὰ τὴν κρατήσωμε. Δείχνει πὼς πᾶει πολὺ καλύτερα. Σὲ λίγο θὰ ἔχη θεραπευθῇ ὁλότელαι.

Ἐτσι θὰ μπορέσῃ νὰ ξανατρέψῃ

γούδησι, ὅπως κι ὁ διάσημος πατέρας της.

—Τὸ κάθε τι εἶναι, βέβαια, πολὺ δύσκολο τώρα. Τὰ τρόφιμα εἶναι πανάκριβα. Τὰ φάρμακα τὸ ἴδιο. Μὰ τὰ δυὸ παιδιὰ ἐρχονται τακτικά καὶ πληρώνουν. Δὲν ξέρω τί ἐργασία κάνουν, ἀλλὰ εἶναι πάντα τακτικά καὶ δὲν ἀφήνουν χρέη. Εὐχαρίστησα τὴ νοσοκόμα, τὴν ἀποχαιρέτησα καὶ βγήκα ἀπ' ἐξω μὲ τὸ κεφάλι γεμάτο σκέψεις, ὥσπου φάνηκαν τὰ δυὸ παιδιὰ. Ξαναγυρίσαμε στὴν πόλη.

Κάθονταν πλάι μου ἡσυχὰ κι ἀμίλητα κι ἔδειχναν πολὺ σοβαρὰ μὰ καὶ περήφανα γιὰ ὅσα ἔκαναν γιὰ τὴν ἀδελφοῦλα τους.

(Διασκέυη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΤΟ ΨΩΜΑΚΙ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 14)

—Ναὶ πατέρα, τὰ κανονίσαμε, δήλωσε ὁ Νικήτας.

Ἡ δουλειὰ ἔγινε ὅπως τὴ δίδαξε ὁ Ἀγχιλάος καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ δὲν ἄργησε νὰ φανῇ.

Διάλεξαν τὸ σιτάρι οἱ γυναῖκες σπυρί-σπυρί καὶ κανόνισαν ὡς 30 ὁκάδες. Ἦταν ἀρκετές, τοὺς εἶπεν ὁ Ἀγχιλάος. Ὁ γέρο Δημητρός, εἶχε ἀντίρρηση. Μὰ στὸ τέλος ὑπεχώρησε. Ἀπολύμαναν τὸ σπόρο μὲ δαυλιτίνη. Ὁργωσαν τὸ χωράφι δυὸ φορές καὶ μιὰ σταυρωτὰ. Σκόρπισαν καὶ 30 κιλά φωσφορικό λίπασμα στὸ στρέμμα. Σβάρνισαν τὸ χωράφι καλὰ καὶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριο, τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, ὅπως ἀκριβῶς τὸ δίδαξε ὁ Ἀγχιλάος, δηλαδὴ πίσω ἀπὸ τὸ ἀλέτρι ἢ μιὰ κὸρη ἢ Ναυσικά, μὲ τὴν ποδιά γεμάτη σιτάρι, ἔριχνε σπυρί-σπυρί σὲ

ἀπόστασι 4-6 πόντους τοὺς σπόρους 2-4 μαζὺ καὶ στὸ φρύδι τῆς αὐλακιάς. Τὸ παράχωμα τοῦ σπύρου ἐγίνετο μὲ τὸ χῶμα τῆς ἄλλης αὐλακιάς. Ἐτσι ὡς τὸ βράδυ εἶχε τελειώσει ἡ σπορά. Πάλι ξανασβάρνισε ὁ Ἀγχιλάος καὶ ἀφισαν τὸ χωράφι ἡσυχό.

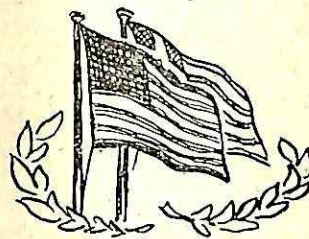
Τὸ σιτάρι φύτρωσε μὲ προθυμία καὶ ἔδειχνε σὰν στρατὸς στὴ γραμμῇ. Ὁ τόπος ὅμως ἐφαίνετο ἄδειος καὶ ὁ γέρο Δημητρός εἶχε ἀντίρρηση, μὰ πάλι στὸ τέλος, μὲ τὴν ἐξήγησι τοῦ Ἀγχιλάου, ὑπεχώρησε. Μετὰ 45 μέρες ἔβαλεν ὁ Ἀγχιλάος τὶς γυναῖκες καὶ σκάλισαν τὸ σιτάρι καὶ τὸ παράχωσαν καὶ ἀφαίρεσαν τὰ ἀγριόχορτα. Προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ δουλειὰ, σκόρπισε καὶ 10 κιλά στὸ στρέμμα νίτρο.

Ἦρθε ὁ Φεβρουάριος. Ποιὸς μποροῦσε νὰ μπῇ μέσα στὸ σπάρτο; Καὶ ὅμως ὁ Ἀγχιλάος ἐπέμεινε καὶ μπῆκαν καὶ ἐσκάλισαν οἱ γυναῖκες ἄλλη μιὰ φορά, μὰ μὲ μεγάλη δυσκολία. Τὸ Μάρτη εἶχε πῆξει τὸ σπάρτο καὶ δὲν ἐφαίνετο τὸ χῶμα. Ὁ γέρο Δημητρός δὲν εἶχε τώρα ἀντιρρήσεις. Πέριμεναν τέλος τὸν Θεριστὴ. Δύσκολα τὸ ἐθέρισαν. Καλάμι χοντρὸ καὶ στάχυα μεστὰ καὶ βαριά. Ὁ Ντορὴς στὸ ἀλώνισμα ὅλο καὶ ἱδρωνε. Εἶχε κι αὐτὸς τὸ μερίδιό του.

Ξέρετε πόσες ὁκάδες ἔδωσε στὸ στρέμμα; 307. Πλούσια τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ..

Ὁ γέρο Δημητρός δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ, πὼς τόσα χρόνια ἐπῆγαν χαμένα. Οἱ χωριανοὶ ἀπορούσαν μὲ τὸν πλοῦτο, ποὺ θάρχονταν στὸ χωριό.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

Οἱ Ἑλληνοαμερικανικοὶ Ἀγῶνες καὶ τὰ νέα ρεκόρ τοῦ Σταδίου μας

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Πολλοὺς καὶ ὀραίους ἀγῶνες ἔχουν παρακολουθήσει οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι εἰς τὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς κατασκευῆς του, τὸ 1896, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀναβίωσης τότε τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Μεγαλυτέρους ὅμως ἀθλητὰς ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἄσους τοῦ στίβου, ποὺ ἀγωνίστηκαν τὸν περασμένο Αὐγουστο, ἀσφαλῶς δὲν ξαναεἶδαν. Γιατὶ οἱ θρυλικοὶ γίγαντες τοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς πολυαστέρου εἶναι οἱ καλλίτεροι ἀθληταὶ τοῦ κόσμου, ὅπως ἀπέδειξαν γιὰ πολλοστὴ φορὰ καὶ στὶς συναντήσεις των μὲ τοὺς Ρώσους, τοὺς Πολωνοὺς καὶ τοὺς Οὐγγρους, ποὺ ἐγιναν λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισί τους στὴν Ἀθήνα. Ἀλλωστε καὶ σ' ὅλους τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας οἱ Ἀμερικανοὶ πρωταθληταὶ τοῦ στίβου ἐξεχώρισαν πάντοτε μὲ διαφοράν.

Ἐτσι, τὸ θέαμα, ποὺ ἀπῆλause ὁ φίλαθλος κόσμος, ποὺ κατέκλυσε τὸ Παναθηναϊκὸ στάδιο, θὰ μείνῃ ἀλησμόνητο. Μέσα σὲ δυὸ βραδυές, ποὺ ἐγιναν οἱ Ἑλληνοαμερικανικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὑπεραθληταὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατέρριψαν 13 ρεκόρ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, ἰσοφάρισαν τρία καὶ ἐπέτυχαν καὶ ἓνα νέο ρεκόρ τῆς πατρίδος των. Ἡ εὐκαιρία αὕτῃ δὲν πῆγε φυσικὰ χαμένη καὶ γιὰ τοὺς ἀθλητὰς μας, ποὺ ἐπέτυχαν τέσσαρες νέες Ἑλληνικὲς ἐπιδόσεις. Ἀξίζει ν' ἀναφέρουμε τὰ ρεκόρ αὐτὰ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά.

Πρῶτα-πρῶτα ὁ Κουνάδης κατέρριψε κατὰ ἓνα μέτρο σχεδὸν τὸ Πανελλήνιο ρεκόρ τῆς Δισκοβολίας ἐπιτυχῶντας βολὴ 53μ. 81, ἀντὶ 52μ. 89, ποὺ ἦταν μέχρι τότε. Ἐπειτα ὁ Παπαβασιλείου, μὲ τὴν λαμπρὴ νίκη του στὰ 3000μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων, ἔφθασε τὴν Ἑλληνικὴ ἐπίδοσι τοῦ ἀγωνίσματος στὸν Διεθνὺς ἐπιπέδου χρόνον τῶν 8' 52" 4/10, ἀντὶ τῶν 8' 53" 6/10, ποὺ ἦταν πρὶν. Ἐν συνεχείᾳ ἡ νεαρὰ καὶ μεγάλου μέλλοντος ἀθλήτρια Μουσούρη, ἐκμεταλλευομένη τὴν εὐκαιρία τῆς παρουσίας διεθνoῦς πρωταθλητρίας, ἐβελτίωσε

τὸ ρεκόρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ 200μ. γυναικῶν ἀπὸ 26" 9/10 εἰς 26". Ἦταν ἀκριβῶς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ ὅπου οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσημείωσαν τὸ μοναδικὸν νέον ρεκόρ, τῆς πατρίδος των χάρις στὴν νέγραν Οὐίλλιαμς, ποὺ ἐκάλυψε τὴν ἀπόστασιν εἰς 24", ἐναντὶ 24" 1/10, ποὺ ἦταν μέχρι τότε τὸ Ἀμερικανικὸν ρεκόρ τοῦ ἀγωνίσματος, ἀνῆκον εἰς τὴν Βάλς. Ἐνα νέο Ἑλληνικὸ ρεκόρ ἀκόμη ἐσημειώθη εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4x100μ. γυναικῶν, ὅπου ἡ ὁμάς τῶν ἀθλητριῶν μας ἐπέτυχε χρόνον 52" 2/10, ἐνῶ μέχρι τότε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπίδοσιν κατεῖχεν ἡ ὁμάς τοῦ Πανωνίου μὲ 53" 6/10.

Ἀς ἔλθουμε τώρα εἰς τὰ νέα ρεκόρ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, ποὺ ἐπέτυχαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἄσσοι τοῦ στίβου καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ ὅποια ἐσημείωσαν Ἕλληνας: ὁ Παπαβασιλείου εἰς τὰ 3000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων, ποὺ προαναφέραμε καὶ ὡς νέον Ἑλληνικὸν ρεκόρ. Τὸ προηγούμενον ἀνῆκεν εἰς τὸν ἴδιον μὲ 8' 53" 6/10. Ἰδοὺ τὰ νέα ρεκόρ τοῦ Σταδίου μας, ποὺ ἐπέτυχαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀθληταί.

Εἰς τὸν δρόμον 110μ. μετ' ἐμποδίων Χ. Τζόουνς 14" 2/10 (προηγούμενον: Τ. Νταϊνβίς Η.Π.Α. 14" 4/10).

Εἰς τὴν σφαιροβολίαν γυναικῶν: Ε. Μπράουν 16μ. 24 (προηγούμενον: Κόμαν, Ρουμανίς, 14μ. 55).

Εἰς τὸν δρόμον 200μ. γυναικῶν: Λ. Οὐίλλιαμς 24" (προηγούμενον: Ν. Ντεκόνσκαγια, Ρωσσίς, Λούτα, Ρουμανίς, 24" 1/10).

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος: Ε. Σέλμπυ 7μ. 67 (προηγούμενον: Γ. Βάλκαμα, Φιλανδὸς, 7μ. 60).

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4x100μ. ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμάς εἰς 41" (προηγούμενον: Ὁμάς Σκανδιναυικῶν χωρῶν 41" 6/10).

Εἰς τὸν δρόμον 400μ. μετ' ἐμποδίων Γ. Νταϊνβίς 51" (προηγούμενον: Τ. Κάλμπρεθ, Ἀμερικανὸς 51" 6/10).

Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοτῶ. Ρ. Μόρρις 4μ. 65. (προηγούμενον: Γ. Ρουμπάνης 4μ. 60).

Εἰς τὸν ἀκοντισμὸν: Α. Καντέλλο

75μ. 45 (προηγούμενον: Γ. Λιεβόρε, Ἰταλὸς, 75μ. 39).

Εἰς τὸν δρόμον 100 μ. γυναικῶν: Ι. Ντάνιελς 11" 9/10 (προηγούμενον: Ν. Ντεκόνσκαγια, Ρωσσίς, 12" 2/10).

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος γυναικῶν: Μ. Γουάιτ 5μ. 92 (προηγούμενον: Π. Τσολικόφερ, Βουλγαρίς, 5μ. 58).

Εἰς τὴν σφαιροβολίαν: Πάρρυ Ο' Μπράιαν 19μ. 05 (προηγούμενον: Γ. Σκόμπλα, Τσεχὸς, 18μ. 05).

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4x100μ. γυναικῶν: ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμάς: 47" 5/10 (προηγούμενον: ἡ Ρουμανικὴ ὁμάς 48" 7/10).

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4x100μ. ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμάς εἰς 3' 16" 1/10 (προηγούμενον: στρατιωτικὴ ὁμάς Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς 3' 17" 6/10). Ἐξ ἄλλου, αἱ τέσσαρες ἰσοφαρίσεις ρεκόρ τοῦ Σταδίου μας ἐσημειώθησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἀγωνίσματα ἀπὸ Ἀμερικανοὺς ἀθλητὰς:

Εἰς τὸν δρόμον 400μ. Ε. Σάδερν 47". 5/10, ὅπως καὶ ὁ Γερμανὸς Κ. Χάας.

Εἰς τὸν δρόμον 100μ. Ι. Μάρτinson 10" 4/10, ὅπως καὶ ὁ Γερμανὸς Α. Χάρρυ.

Εἰς τὸν δρόμον 200μ. Ε. Κόλλυμωρ 21", ὅπως ὁ Βρεττανὸς Μὰκ Ντόναλντ Μπέιλυ καὶ ὁ Ἀμερικανὸς Ο' Γκλέιζ.

Τὸ σημαντικώτερον ὅμως ἀπὸ τοὺς Ἑλληνο-ἀμερικανικοὺς ἀγῶνας στίβου, ποὺ ἀπετέλεσαν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας, εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἀθληταὶ μας κατώρθωσαν νὰ ἀποσπᾶσουν τέσσαρας πρῶτας νίκας ἀπὸ τοὺς ἀσυναγωνίστους Ἀμερικανοὺς ἄσους τοῦ στίβου: εἰς τὰ 800 μ. ἀπὸ τὸν Δεπάσταν, ποὺ κατέβαλε τὸν Ἄ' Ὀλυμπιονίκην Κούρτνεϋ, εἰς τὰ 3000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων ἀπὸ τὸν Παπαβασιλείου, εἰς τὰ 5000μ. ἀπὸ τὸν Χιώτη καὶ εἰς τὰ 10.000 μ. ἀπὸ τὸν Γλέθον. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι κατὰ τοὺς προηγούμενους ἔτη Ἀθηνῶν Ἀμερικανο-Οὐγγρικοὺς ἀγῶνας, οἱ Οὐγγροι ἀθληταὶ ἀπέσπασαν τρεῖς πρῶτας νίκας ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ οἱ Ρώσοι ἐπτά.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος επί τη ενάρξει του σχολ. έτους 1958-59 απευθύνει προς τους φίλους κ.κ. Έκπαιδευτικούς και τους Έλληνες Έρυθροσταυρίτες εγκάρδιον χαιρετισμόν, επωφελεΐται δέ της ευκαιρίας να δηλώση και πάλιν ότι ευχαρίστως θα έρχεται, εν τώ μέτρω των δυνάμεών του, άρωγός προς αυτούς εις τρόπον ώστε ή μέχρι σήμερα γόνιμος συνεργασία να καθίσταται από έτους εις έτος πλέον αποδοτική.

Η δημοσιευμένη εις την πρώτην σελίδα του τεύχους τούτου εγκύκλιος του κ. Υπουργού της Έθνικης Παιδείας, διά της οποίας ούτος εκφράζει προς τους κ.κ. Έκπαιδευτικούς την ευαρέσκειάν του διά την αξιόλογον Έρυθροσταυρικήν δρασίαν των κατά το παρελθόν σχολ. έτος, αποτελεί την καλύτεραν αναγνώρισιν του έργου των, διά την οποίαν εulόγως ούτοι δικαιούνται να σεμνύνωνται.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος συγχάριε θερμώς τους κ.κ. Έκπαιδευτικούς διά την τοιαύτην αναγνώρισιν της Έθνικης ταύτης ύπηρεσίας των και πιστεύει ότι ή μετ' αυτών συνεργασία του κατά το άρχόμενον σχολ. έτος θα σημειώση λαμπρότερα αποτελέσματα.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Με ιδιαίτεραν Ικανοποίησιν διεπιστώσαμεν, ότι, κατά το παρελθόν Σχολ. έτος, άρκεται εκατοντάδες Έρυθροσταυριτών ησκήθησαν εις την παροχήν Α' Βοηθειών.

Αι γνώσεις τούτων είναι απαραίτητοι διά κάθε άνθρωπον. Δυστυχήματα πάσης φύσεως, συχνά δυστυχώς εις την ζωήν μας, απαιτούν παροχήν Α' Βοηθειών. Η έγκαιρος και όρθη παροχή τούτων αποδεικνύεται πολλάκις σωτηρία.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος με την έκδοσιν του Πρακτικού Οδηγού Α' Βοηθειών παρέχει ένα χρησιμώτατον προς τόν σκοπόν αυτόν βοήθημα.

Προς το συμφέρον κάθε Έρυθροσταυρίτου και όλων των Έλλήνων πρέπει, κατά το τρέχον Σχολ. έτος, να οργανωθούν παντού, με την βοήθειαν των Ιατρών, των Έκπαιδευτικών και των διπλωματούγων αδελφών σειραι μαθημάτων παροχής Α' Βοηθειών ώστε να αύξηθῇ, όσον το δυνατόν περισσότερο, ο αριθμός των Ικανών να παράσχουν Α' Βοηθείας εις περίπτωσιν ανάγκης.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Πολλαι διεθνείς εκθέσεις οργανούνται κάθε χρόνον, εις τας οποίας καλείται να συμμετάσχῃ και ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος με πίνακας, κούκλας με έθνικάς ένδυμασίας, Λευκώματα κλπ.

Οι πίνακες πρέπει να έχουν θέματα της έκλογής των Έρυθροσταυριτών από την Έλληνικήν ζωήν, τὰ έθιμα του τόπου και το έργο του Έρυθρού Σταυρού.

Παρακαλούμεν όπως έχωμεν έγκαιρως τὰ έργα των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών ώστε ή Έλλάς να μήν άπουσιάσῃ από τας Διεθνείς αύτάς εκθέσεις.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Το ΣΤ' Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Χατζόμπασι Λαρίσης 1 δέμα και διά το Δημ. Σχολείον Καρυδιάς Κομοτινής 1 σάκκο με σχολ. είδη και είδη βοηθείας.

2) Το Ε' Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Καρυδιάς Κομοτινής 1 δέμα με σχολ. είδη.

3) Το Ίδιωτικόν Γυμνάσιον Εύαγ. Δαυράδου Πειραιώς διά άπόρους μαθητάς Κομοτινής 2 χαρτοκιβώτια με είδη βοηθείας.

4) Το Ιον Δημ. Σχολείον Ασπροπύργου Αττικής διά το Δημ. Σχολείον Βενέτου Μαγνησίας 2 δέματα, διά το Δημ. Σχολείον Αγ. Τριάδος Μαγνησίας 1 χαρτοκιβώτιον και διά το Δημ. Σχολείον Κερ. Ζακύνθου 1 χαρτοκιβώτιον με σχολ. είδη και είδη βοηθείας.

5) Το 81ον Δημ. Σχολείον Δ' περιφ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Καμενίτσης Βυτίνης 1 δέμα με σχολ. είδη και είδη βοηθείας.

6) ΗΊδιωτ. Σχολή Σταυράκη-Κρεατσού λη Γλυφάδος διά το Δημ. Σχολείον Λεχόβου Άμυνταίου 6 δέματα με σχολ. είδη και είδη βοηθείας.

7) Το 46ον Δημ. Σχολείον Β' περιφ. Αθηνών δ.α το Δημ. Σχολείον Σπηλίου Ρεθύμνης 1 δέμα με είδη βοηθείας.

8) Το Λύκειον «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ» Κ. Σταυριανού Πειραιώς διά το Δημ. Σχολείον Βάλμης Άμαλιάδος 3 σάκκους και 4 κιβώτια με είδη βοηθείας.

9) Το 30ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Έλαίας Φιλιατών είδη Ιματισμού και σχολ. ύλικόν.

10) Η μητέρα του Δ' Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών Βερύωνη Μαρία διά τόν άπορον μαθητήν Τουμπρόγλου Θεόφιλον του Δημ. Σχολείου Καταφύτου Δράμας 1 δέμα με είδη Ιματισμού.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει να στέλλετε εις τὰ γραφεία μας σύντομον περίληψιν της Έρυθροσταυρικῆς δράσεως των μαθητών διά να δημοσιεύωμε εις το Περιοδικό και να ενημερώνωμε σχετικώς την Γενεύν.

2) Υπάρχουν εις τὰ Γραφεία μας ωραία μεταλλικά σήματα Ε.Σ.Ν. αντί 0,50 δρχ. έκαστον, τὰ όποια αποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και άποστολής του αντίτιμου.

3) Τὰ έμβάσματα διά το Περιοδικόν να μή στέλλωνται προσωπικώς αλλά άπρ ο σ ώ π ω ς Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος, όδός Μακένζυ Κίγκ 1, διότι άλλως δυσχεραίνεται ή εισπραξις.

4) Επιστροφαι φυλλαδίων περιοδικού, γίνονται δεκται μόνον μέχρι τέλους του έπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Οκτωβρίου θα γίνωνται δεκτά μόνον μέχρι τέλους Νοεμβρίου έ.ε.

5) Πρέπει να συμπληρωθούν και να μās σταλούν το ταχύτερον αι καταστάσεις έγγραφῆς Έρυθροσταυριτών και τὰ Γεν. δελτία.

6) Πωλείται εις τὰ γραφεία μας βιβλίον Πρώτων βοηθειών, βιβλιοδετημένον αντί 7,50 δρχ. Διά τας επαρχίας επί πλέον 2,50 δρχ.

7) Πρέπει να άρχισῃ από τώρα ή έτοιμασία των λευκωμάτων σχολ. αλληλογραφίας ώστε να εύρίσκωνται έγκαιρως εις τὰ Γραφεία μας διά την έτησίαν έκθεσιν και άποστολήν των εν συνεχεία εις τούς Ε.Σ.Ν. του Έξωτερικού.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Αι Ε.Ε.Ν. μαθήτριά της Έπαγγελματικῆς Σχολῆς «Το Έλληνικό Σπίτι», φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητά των. Βοηθούν τὰς αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητριάς. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας ανάγκην. Επισκέφθησαν το Άσκληπιείον Βούλας και έψυχαγόγησαν τούς νοσηλευόμενους εις αυτό.

Αι Ε.Ε.Ν. μαθήτριά της Εμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Αθηνών έπισκέφθησαν την Στέγην Π. Φαλήρου, το Όρφανοτροφείον Βουλιαγμένης, το Όικοτροφείον Γυναικῶν Άμαρουσίου, το Άστυόν Άνιάτων Κυψέλης και το Άσκληπιείον Βούλας, όπου έψυχαγόγησαν τούς τροφίμους και άσθενείς τούτων και τούς διένειμαν κουλούρια, σοκολάτες, βιβλία, περιδικά, γλυκίσματα, αυγά και γραφική ύλη. Η μαθήτριά Μαρία Κοντοχριστοπούλου προσέφερεν αλμα διά τὰς ανάγκας του Γεν. Νοσοκομείου, της Έλλην. Βασιλικῆς Αεροπορίας. Την πρωίαν της 8ης Μαΐου, ημέραν του Έρυθρού Σταυρού άργάνασαν έορτήν και το άπόγευμα έπισκέφθησαν την Στέγην Π. Φαλήρου, το Π.Ι.Κ.Π.Α. και Άσκληπιείον Βούλας, όπου έψυχαγόγησαν τούς τροφίμους και άσθενείς αυτών και τούς προσέφεραν γλυκίσματα, περιδικά κλπ. Κατά την έκδρομήν των εις Β. Έλλάδα έπισκέφθησαν Άκριτικά Δημ. Σχολεία, εις τούς μαθητάς των όποιον διένειμαν καραμέλλας και γραφική ύλην επίσης και Στρατιωτικά φυλάκια, όπου διένειμαν 60 κούτια σιγαρέττων εις τούς Στρατιώτας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 46ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Αθηνών την 8ην Μαΐου έπισκέφθησαν το Άστυόν Άνιάτων, όπου έψυχαγόγησαν και διένειμαν 20 κούτια σιγάρα, 80 πορτοκάλια και γλυκίσματα εις τούς άσθενείς αυτού.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Άρρένων Νικαίας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν. Συνεκέντρωσαν μεταξύ των τὸ ποσόν των 200 δρχ. διά το ελιστήριον επιστροφῆς εις Χίον πτωχῶ άσθενούς εργάτου, ο όποιος μεταβάς εις Πειραιά δι' άνεύρεσιν εργασίας ησθένησεν.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Παυλοπούλου Εύρυτανίας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιότητά των. Μετέφεραν οικοδομήσιμον ύλικόν διά την γενικήν έπισκευήν του Σχολείου. Επίσης μετέφεραν τούς υδροσωλήνας διά το υδραγωγείον του χωρίου των.

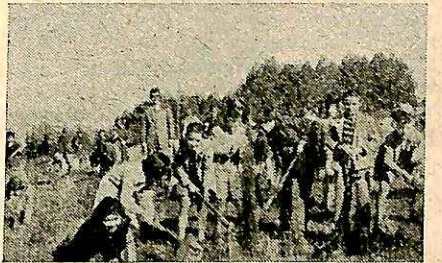
Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Άγράφων Εύρυτανίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιότητά των. Μετέφεραν πέτραν και λοιπά οικοδομήσιμα ύλικά διά την κατασκευήν βεράντας έμπροσθεν του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν 55 δένδρύλλα. Παρακολούθηον μαθήματα Α' βοηθείας. Με τὰ χρήματα, που έμάζεψαν από τὰ κάλαντα άγόρασαν φάρμακα για τὸ σχολικό φαρμακείο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Παπαδιάς Εύρυτανίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και του χωρίου των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν 50 καρυδιές εις κοινοτικόν χώρον. Βοηθούν τούς

πτωχούς συμπαθητάς των με γραφικήν ύλην. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Κατά την περίοδον της Ασιατικῆς γρίππης άγόρασαν, με χρήματα του ταμείου των, άσπαρίνες και κινίνα διά τούς άπόρους συμπαθητάς των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Παλαιομανίνης Μεσολογγίου, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Άγόρασαν φάρμακα για τὸ σχολικό φαρμακείο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Στρώμης Φωκίδος, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωρίου και την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Βοηθούν τούς μικρούς και αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς και τούς πτωχούς με γραφικήν ύλην. Έχουν σχολ. φαρμακείο, σχολ. βιβλιοθήκη και μαθητικόν κουρείον. Κατά τὰς έορτάς των Χριστουγέννων και του Πάσχα συνέλεξαν χρηματικόν ποσόν 350 δρχ. τὸ όποιον διέθεσαν διά την άγοράν βιβλίων προς πλουσιμὸν της σχολ. βιβλιο-

ΕΕΣΝ Γ' Δημ. Σχολ. Τριπόλεως έδενδρύτευσαν έκτασιν 6 στρεμμάτων Juniors of 3rd Elem. School Tripolis planted trees in an area of 6 acres

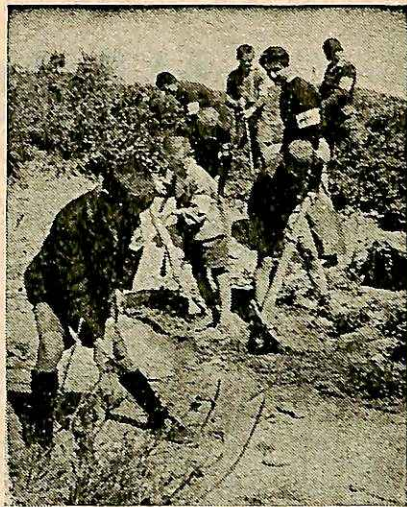
θήκης και γραφικῆς ύλης διά τούς πτωχούς μαθητάς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Λυγιάς Ναυπακτίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν άνθη σε γλάστρες. Βοηθούν εις την παρασκευήν και διανομήν του μαθητικού συσσιτίου. Οργανώνουν έορτάς. Καταστρέφουν φωλεάς επιβλαβών εις την γεωργίαν πτηνών.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Γψηλού Χωρίου Φωκίδος φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωρίου και την ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο και μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τούς πτωχούς μαθητάς.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γ' Δημ. Σχολείου Καρδίτσης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Αλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων. Έχουν μαθητικὴν βιβλιοθήκην και σχολ. φαρμακείο και παρέχουν πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τούς πτωχούς συμπαθητάς των με γραφικήν

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Άνω Ράχης Πρεβέζης άποξηραίνουν στάσιμα νερά Juniors of Elem. School Ano Rahi, Preveza draining stagnant waters

ύλην και τούς αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς. Επισκέπτονται τούς άσθενείς συμπαθητάς και τούς άσθενείς του κρατικού Νοσοκομείου.

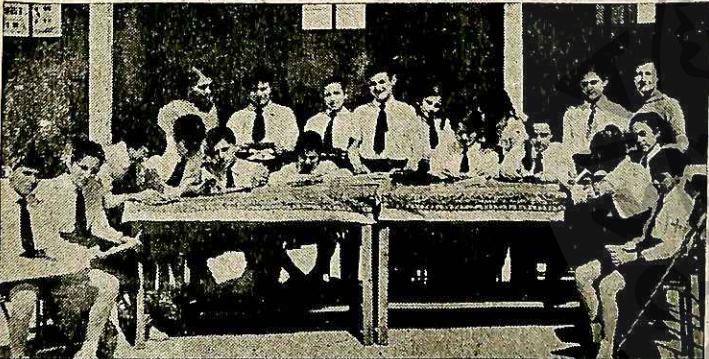
Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μορφοβουνίου Καρδίτσης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. φαρμακείο. Εφύτευσαν εις κοινοτικόν χώρον 500 πεύκα. Προσέφεραν εις τούς άσθενείς του Νοσοκομείου Καρδίτσης 10 όκ. πορτοκάλια. Έλαβον μέρος εις τόν έρανον της Φανέλλας του Στρατιώτου. Προσέφεραν 48 όκ. σιτάρι και 106 αυγά. Προσέφεραν 48 όκ. σιτάρι εις τόν έρανον ύπέρ του Έρυθρού Σταυρού της Παναγίας του Μοναστηρίου Καλλιφώνου. Αλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ματονερίου Καλαμπάκας, φροντίζουν την καθαριότητα του χωρίου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν δένδρα. Εβόηθησαν εις την έπισκευήν του διδακτηρίου. Ισοπέδωσαν τὰς πλατείας του χωρίου. Έχουν σχολ. φαρμακείο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Αετοχωρίου Καρδίτσης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητά των και του χωρίου. Εφύτευσαν δένδρα, τὰ όποια περιποιούνται. Υδροχρωμάτισαν το Σχολείον. Κατεσκεύασαν άποχωρητήριο. Έχουν σχολ. φαρμακείον και μαθητικό κουρείον. Επισκέπτονται και βοηθούν τούς άρρώστους συμπαθητάς των. Εβόηθησαν εις την Ισοπέδωσιν της αύλης του Σχολείου. Απεχέτευσαν λιμνάζοντα ύδατα.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Άνω Δεσποτικού Πρεβέζης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τόν όποιον περιέφεραν. Εφύτευσαν 150 δένδρα εις τόν περίβολον του Σχολείου. Ανέλαβον από την προστασίαν των αλωνόβιον γρόντων, εις τόν όποιον προσφέρουν φαγητό και πρωινό όψωμα εις περιτροπή, καθαρίζουν τὸ δωματίό του και μεταφέρουν ύδα διά τὸ τζάκι του. Παρασκευάζουν τὸ συσσίτιό των. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τὰ μαθήματα. Τὰ Χριστούγεννα διένειμαν δώρα εις πτωχούς μαθητάς.

ΕΕΣΝ 45ου Δημ. Σχολ. Αθηνών έτοιμάζουν λεύκωμα Juniors of 45th Elem. School Athens preparing a school correspondence album

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Δάφνης Καλαβρυτων αναδασώνουν γυμνούς λόφους Juniors of Elem. School Dafni Kalavrita planting trees on hills

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Η Σημαία μας στα χρόνια της μαύρης σκλαβιάς, εδυνάμωσε τους γίγαντες του 21. Όταν βλέπω να υψώνουν ή να κατεβάζουν τη Σημαία, στέκω προσοχή. Η Σημαία μας συμβολίζει την Ελλάδα. Το λευκό της χρώμα συμβολίζει το χιόνι των βουνών μας, το γαλάζιο τον ξάστερο ουρανό και τα γαλάζια πέλαγα της πατρίδας μας και ο Σταυρός την ορθόδοξη Χριστιανική θρησκεία μας.

Την Σημαία μας την Γαλανόλευκη την ύφανε η δόξα, την έκέντησε η ελευθερία και υπερέφανε κυματίζει σε όλη την ελληνική γη.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΡΗΓΟΡΙΔΟΥ
Δημ. Σχολ. Καρωτής

*

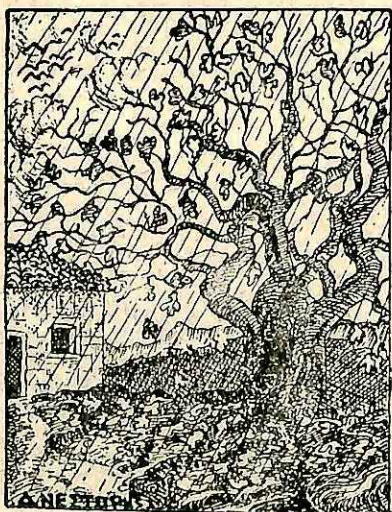
Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

Ο Κώστας Κρυστάλλης είναι ο Ήπειρώτης ποιητής, που άνησε και μαράθηκε γρήγορα, σαν τ' απριλιάτικα λουλούδια. Έτσι το έργο του έμεινε ήμιτελές και οι νεανικοί του πόθοι ανεκπλήρωτοι.

Γεννήθηκε το 1868 εις Συρράκων της Ήπειρου και απέθανε το 1894 δηλ. σε ηλικία μόλις 26 ετών. Κυννηγμένος από την φτώχεια της πατρίδας του ξενητεύεται στην Αθήνα, όπου εργάζεται σ' ένα τυπογραφείο. Δεν ξεχνά όμως εκεί μακριά την αγαπητή του πατρίδα, τα ψηλά βουνά της, τα όμορφα έλαττα της, τις ανατολές και τα ήλιοβασιλέμματα, τα γιδόπρόβατα, που κατεβαίνουν από τα ψηλά βουνά, το βοσκό με τη φλογέρα του, την βοσκοπούλα με τη ρόκα της, και γενικά τη ζωή του Χωριού και της Στάνης, την οποία τραγουδάει με τις νότες του υπέροχου βιολιού του, που γοητεύει και το πιο άμουσο αυτί.

Ο νοσογόνος όμως του τυπογραφείου άρας δηλητηριάζει την άσθενική του ύπαρξη και σαν το πληγωμένο πουλί, που τρέχει στη φωλιά του να ξεψυχήσει, τρέχει και αυτός στην πολυπόθητη και χιλιотραγουδημένη με τις νότες του Πατρίδας του, την Άρτα, όπου ξεψυχάει στην αγκαλιά του γέροντα πατέρα του.

Πεθαίνει ο τραγουδιστής του Χωριού

Φθινόπωρο

ΔΗΜ. ΝΕΣΤΟΡΑΣ
Γυμν. Κασσάνδρας

και της Στάνης. Τον θάνατό του θρηνούν και αυτά τα πουλιά, που ψηλά στα βουνά

Κ. Κρυστάλλης

της Πατρίδας του μοιρολογούν τον χαμό του.

Τα τραγούδια του έχουν ξεχωριστή πνοή, δροσιά και χάρη γι' αυτό και θα μένουν άθνατα.

Στην Άρτα υπάρχει ο ανδριάς του ποιητού δίπλα από το ποτάμι, που κυττάζει προς το χωριό του το πολυαγαπητό του Συρράκων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΙΟΝΤΟΣ
Μαθ. Γυμνασίου Δερβιζιάνων
Ίωαννίνων.

*

ΑΓΕΡΑ ΦΥΣΑ

Άγερα φύσα άπαλά,
αγκάλιασε μ' άφρους τ' άκρογιάλια
και χάιδεψε μ' άγάπη περισσή
της νειότης τ' περήφανα κεφάλια.

Φίλησε τάφους Ιερούς,
βουνοκορφές και ράχες τιμημένες,
που γράφτηκαν με αίμα ελληνικό
δόλχυρες σελίδες δοξασμένες.

Σκόρπισε γύρω εύωδιές
τη μέρα την τρανή και την μεγάλη
που νοιώθουν τών Έλλήνων οι καρδιές
της νίκης το φτερούγισμα και πάλι.

Άγερα φύσα άπαλά,
στην Κύπρο την πνοή σου γι' α' απλώς
και σ' ήρωικά της τ' α' παιδιά
την ποθητή ελευθερία ν' άδωσής!

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ
Γυμνάσιον Λαυρίου

*

Πρόβλημα 1ον

—Πρόκειται να κατασκευασθί μεγάλη γέφυρα επί ποταμού, δαπάνης 320.000 δραχμών, πλησίον 5 (πέντε) πόλεων. Η α' πόλις έχει 24.000 κατ. και απέχει εκ του τόπου 12 χιλμ. η β' έχει 20 χιλ. κατ. και απέχει 10 χιλιόμ. η γ' πόλις κατοικείται από 16.000 κατοίκους, και έχει απόστασιν από την μελετηθείσαν γέφυραν 8 χιλ. η δ' 12.000 ψυχάς, άλλ' απέχει 6 χιλιόμ. και η ε', κατοικείται από 8.000 ανθρώπους και έχει απόστασιν από τον τόπον της κατασκευής 4 χιλιομέτρα. Πόσα χρήματα δύναται να συνεισφέρει εκάστη πόλις, αναλόγως τών κατοίκων και της απόστασώς της;

ΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
4ον Γυμν. Άρρ. Πειραιώς

«ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΟΥ»

Το γήπεδο της γειτονιάς μου δεν είναι από κείνα, που ξέρετε. Δεν έχει τις γνωστές άνέσεις προκειμένου να παρακολουθήση κανείς τα διάφορα μάτς, που κάθε τόσο δίνονται σ' αυτό. Παρ' όλα αυτά όμως το φτωχικό μας γήπεδο κάθε Κυριακή συγκεντρώνει όλο τον παιδόκοσμο της γειτονιάς και μεγάλους ακόμη και δονεί τον άέρα με τις χαρούμενες φωνές και τ' άπιφωνήματα τών θεατών.

Είναι κάποια οικόπεδα, που η άνάγκη τ' άμετέβαλε σ' γήπεδο. Σ' αυτό δεν χρειάζεται κανείς ούτε εισιτήριο γι' α' να μπη ούτε άλλες διατυπώσεις. Όποιοι είναι φίλος του ποδοσφαίρου μπορεί ν' έρθη, άρκεί ν' έχει την ύπομνη ν' καθήση όρθιος γύρω από τούς παίκτες. Έτσι κάθε Κυριακή, όταν ο καιρός τ' επιτρέπη, από πολύ νωρίς τ' άπόγευμα, άνάλογα και με την εποχή βέβαια, άρχίζουν να καταφθάνουν οι πολυπληθείς θεαταί, γι' α' να πιάσουν θέσι, να σταθούν δηλαδή στην πρώτη σειρά, που τ' άπαισιώση όλόγυρα τούς παίκτες.

Η ομάδα της γειτονιάς άποτελείται από παιδιά, που φιλοδοξούν να έξελιχθούν μιά μέρα σε καλούς παίκτες και να μπουν σε μεγάλες ομάδες, όπως είναι ο «Όλυμπιακός», ο «Παναθηναϊκός» και άλλες.

Στά μάτια όμωσ έμδς τών μικρών φαίνονται γι' α' σπουδαίοι και δέν τούς ζήλευμε λίγο. Όρες όλόκληρες όρθιοι παρακολουθούμε να τούς μιμηθούμε, όταν παίζουμε και μείς με τη δική μας παιδική ομάδα.

Η γειτονιά μας παίρνει πανηγυρικό τόνο, όταν καλούμε καμιά ξένη ομάδα άλλης συνοικίας. Τότε δέν μένει ούτε ξ' να παιδί, που ν' α' μην παρακολουθήση τ' μάτς. Είναι ένα πολύ σημαντικό γεγονός, που μάς άπασχολεί πολλές μέρες.

Τις συναντήσεις αυτές τις παρακολουθούμε με ιδιαίτερο ένδιαφέρον, και άγωνία, μπορεί ν' πη κανείς. Κάθε επιτυχία όποιουδήποτε παικτη την άκολουθούν άτελεύτητα ξεφωνητά, που καταλήγουν σε άληθινό πανδαιμόνιο, αν ή επιτυχία αυτή προέρχεται από την ομάδα μας.

Στό τέλος μάλιστα τού παιχνιδιού, αν ή ομάδα μας βγη νικήτρια, τότε ή χαρά όλων μας δέν περιγράφεται. Οι νικηταί παρουσιάζονται σαν σπουδαίες προσωπικότητες, που όλοι τούς θαυμάζουμε και τούς καλοτυχίζουμε.

Έτσι τ' γήπεδο της γειτονιάς μάς χαρίζει κάθε Κυριακή ένα εύχάριστο θέαμα, που δέν τ' άλλάζουμε με κανένα άλλο.

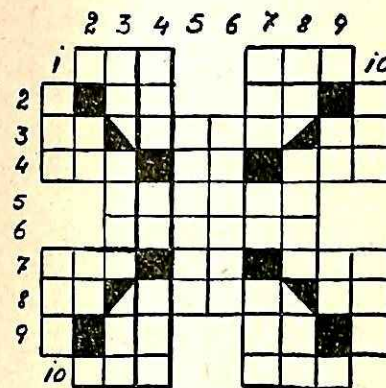
ΣΠΥΡΟΣ Ν. ΜΠΕΛΕΚΙΟΣ
Εύαγγελική Σχολή Ν. Σμύρνης

Ο ΆΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΣΤ. ΣΑΜΨΩΝΑΚΗΣ
1ον Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

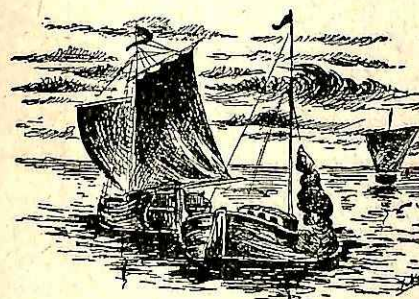
ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΣ

- 1) Εισάγω εις τ' α' μουστήρια...δ Διφθεροφάγος
- 2) Ίδικά σου.—ύποθετικός σύνδεσμος.
- 3) Γαλλικόν άρθρον.—Κράτος της Άσίας—Δύο συνεχή σύμφωνα.
- 4) Συνεταιρικός όρος.—Ερωτημ. άντων. Ένοπλος δύναμις
- 5) Μετμημισμένοι όπαδοί του Βάκχου.
- 6) Μαλλί.
- 7) Χρονικόν έπίρρημα. — Έποτακτική του Ιημι.— τ' εύσομον.
- 8) Νότα—εις όλους.—Δεικνύει.
- 9) Χρονικόν έπίρρ. (Άρχαία). Άντιθετικός σύνδεσμος.
- 10) Θεά τών Άρχαίων (άντίστροφα) αύγή, άνατολή.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Η θάλασσα παρά ποιηταίς—Συγχρόνως.
- 2) Άρθρον (πληθ.).—Έποθετ. σύνδεσμος.
- 3) Άκάθαρτον οικιακόν ζών (καθαρεύουσα) Τ' 4/5 της λέξεως Άτμής. Άρηνε (άντίστροφα).
- 4) Δέρμα προβάτου μετά του έριου (γενική). —Αίγυπτιακή θεότης—Στρατιωτικόν παράγγελμα προς βολήν
- 5) Χώρα της Μεσογείου.
- 6) Λαμπρότης (γενική).
- 7) Υιό του Νώε—Δύο όμοια φωνήεντα Όρος της Κρήτης.
- 8) Έπ'ήρχε—Άντωνυμία άόριστος (πληθυντ.).—άφηνω.
- 9) Νότα—Μετοχή
- 10) Άρχικά Στρατιωτικής Άστυνομίας—Πλοίον παρά τοίς Άρχαίοις (Κλητική).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ίεροδιδασκαλείον, Βελλας Ίωαννίνων

ΧΡ. ΚΟΥΛΟΥΚΟΥΡΗΣ
Ε' Γυμν. Άρρ. Θεσ)νίκης

ΧΙΟΙΜΟΡ

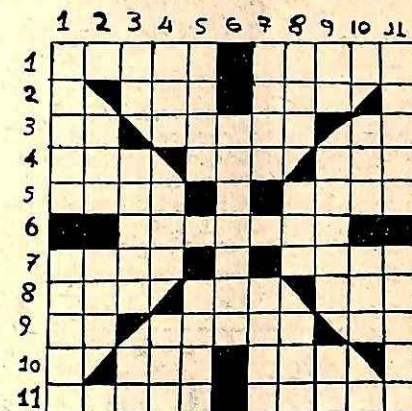
Ο δάσκαλος τών Θρησκευτικών στόν μαθητή;

Πετράκη, πές μου γι' α' τ' Αδάμ και ή Εύα ήταν τόσο εύτυχείς στόν Παράδεισο; Κι' ο Πετράκης, άφ'ου σκέφτηκε λίγο: —Γιατί δέν είχαν μαθήματα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

*

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΣ

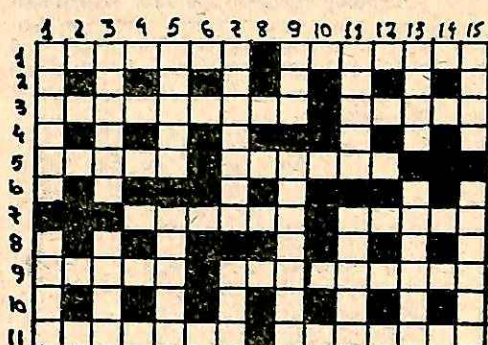
1. Συμπληρώνουν τ' γραπτόν δίκαιον. Αίμνη της Άσιατικής Ρωσίας,
2. Ένα άκατάλληλο κλειδί γι' α' κλειδαριές. Υιός τού Διός και της Κρήτης.
3. Πρόθεσις (άρχ.) Έφόνευσε τόν Ταύρον τού Αίητου. Άρθρον.
4. Αναφορική άντωνυμία. Πρόθεσις. Και άλλη μία.
5. Κόπρος. Σημαίνει χώρα τών Άρίων
6. Ο άνεμος Εύρος.
7. Προσωπ. άντωνυμία (πληθ. άντιστρ.). Χερσόνησος μεταξύ Άσίας και Άφρικης.
8. Έξαρτήματα της... κεφαλής. Όπτικώς ένας αριθμός. Προσ. άντωνυμία.
9. Άρθρον. Έυλουργικόν έργαλείον (αίτ.) Έπίρρημα.
10. Πόλις άρχαιοτάτη τού Ιράκ. Γάλλος σταυρολεξοσυγγραφέας.
11. Με την Χιονάτη μαζί ήσαν όκτώ. (γεν.) Γίνεται διά συντήξεως άμμου, σάδας και μαριάρου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Οίκτος. Η ράχis τού ανθρώπου. (γεν. πλ.).
2. Κομφότης (Έεν.) Ό,τι και τ' 8 α' όριζοντίως.
3. Νεύρον νηματιώδες. Άρέσει στούς μπεκρηδες. Άρχή ύποθέσεως.
4. Προσ. άντωνυμία. Κατεύθυνσις τού ποταμού. γεν.—Τοπικόν έπίρρ.
5. Χημική ένωσις όξέως επί βάσεως. Ό,τι και τ' 5 β' όριζοντίως.
6. Έγιναν και όικουμενικά τοιαύτα.
7. Παρά την θέλησιν του.—Δεικτικόν έπίρρ.
8. Σκανδιναυική θεά. Δηλητήριον. Πρόθεσις.
9. Παραπόταμος τού Ρήνου. Σήκωμα. Άραβικόν άρθρον.
10. Άντιστροφή προθέσεως. Τόπος λατρείας (δοτ.).
11. Άδελφός της Ηούς και της Σελήνης (αίτ.). Ό υπερέχων (μεταφορ.).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Παλαμικής Σχ. Μεσολογγίου.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΣ

1. Ένδοξος ποταμός εις τ' Έλληνο-Άλβανικά σύνορα—Πόνος της κεφαλής.
3. Ένδοξος λιμήν της Πελοποννήσου—Κάτοικοι της Άσίας.
5. Περίφημος χώρα της Άρχαιότητος—Πτηνόν άλλα και κομώπολις τού νομού Πέλλης
- 7 Ζή μόνον εις την φαντασία τού λαού. —Αυτή φτιάχνει και χαλάει όλα μας τ' σχέδια (Αίτ.).
- 9 Αυτές άξίζουσι περισσότερον πάντων —Αυτοκράτωρ τού Βυζαντίου.
- 11 Μεγάλος λιμήν της Ρωσίας επί τού Εύξεινου Πόντου—Διάσημος διά την σεμνότητα Ίουδαία εκ Βαβυλωνίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Δοχείον διά την μεταφοράν ύγρου—Ένα ύφασμα.
- 3 Αυτός άνήκει εις μίαν φυλήν—Τεμάχια.
- 5 Γυναικείον όνομα—Πηγή ζωής.
- 7 Κάτι από τ' όποίον δέν έχει άνάγκη ο υγιής—Μάρκα αυτοκινήτων.
- 9 Θρεπτική τροφή—Ένας είδικός φύλαξ.
- 11 Εύτυχισμένη —Έπικίνδυνος νόσος.
- 13 Μέλος τού σώματος—Τροφή ύποζυγίων (δημ.).
- 15 Υιός τού Άρχιδάμου—Τριγωνομετρική μονάς μετρήσεως.

ΣΠ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ε' Γυμν. Άρρ. Θεσ)νίκης

*

Παλιό φυλάκιο

Δ. ΚΑΠΩΝΗΣ
7ον Γυμν. Άθηνών

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ου

Κάποιος πατέρας έμοίρασε καραμέλλες στους 4 υιούς του. Έπρεπε να πάρη έκαστος 4 καραμέλλες, αλλά είδε ότι του έλειπε 1 ακόμη. Τότε έδωσε εις έκαστον 2 καραμέλλες και του έπερίσσευσαν 3. Πόσους υιούς είχε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΠΚΑΣ
Στ. Γυμν. Άρρ. Θεσ/νίκης

ΚΑΛΗ ΝΥΧΤΑ

Βγαίνει τὸ φεγγάρι
πίσω ἀπ' τὸ βουνὸ
καὶ στὸν οὐρανὸ
μοιάζει σὰν λυχναρί

Όλα ήσυχάζουν
Γύρω τσ.μουδιά
πάνω στὰ κλαδιά
τὰ πουλιά κουρνιάζουν.

Τώρα στὰ κρεβάτια
πέστε τὰ ζεστά
κλείστε πιά τὰ μάτια
κ' όνειρα γλυκά.

ΠΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ευαγγελική Σχολή Ν. Σύμνης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Τώρα, Διογένη τί θά πῇ;
—Τί πράγμα;
—Μπᾶ, δὲν ἀκουσες!

Β. ΠΑΠΑΓΙΑΝΗΣ
Γυμν. Παρ. Καλεντζίου Ίωαννίνων

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ου

Χωρικός τις είχεν 100 αὐγά. *Άλλα μὲν έπώλησε μὲ 1 δραχμὴ καὶ ἄλλα μὲ 1,20 δρχ. καὶ εἰσέπραξε ἓν ὅλο 112 δραχμές. Πόσα πώλησε μὲ 1 δραχμὴ καὶ πόσα μὲ 1,20;

Π. ΚΑΡΑΝΤΖΑΛΗΣ
Α' Πρότυπον Γυμν. Άρρένων Πειραιῶς

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4ου

1) *Έχω κλουβιά καὶ καναρίνια. *Αν βάλω δύο πουλιά στὸ κάθε κλουβὶ μού μένει ἓνα κλουβὶ ἄδειο. *Αν βάλω ἀπὸ ἓνα πουλὶ μού λείπει ἓνα κλουβὶ. Πόσα εἶναι τὰ πουλιά καὶ πόσα τὰ κλουβιά;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΛΛΑΣ
Μαθ. Γυμν. Σπερχειάδος

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Κώστα Φίλιππε ἔλατε σᾶς ἔφερα κάτι
Τί;
Μὰ σᾶς τὸ εἶπα.

ΜΕΛ. Σ. ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ
Μαθ. Γυμν. Μεγάρων

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5ου

Αγόρασε ἓνας 20 αὐγά ἀντὶ 20 δρ. τρεῖς εἰδῶν. Τὰ γαλλίσια 3 δρχ. έκαστον, τὰ γερμανίσια 1 δρ. καὶ τὰ κοτίσια 50 λεπτά. Πόσα ἔξ έκάστου εἰδους ἀγόρασε;

ΛΑΜΠΗΣ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Μαθ. Γυμνασίου Διακοπτού

ΤΡΙΓΩΝΟ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

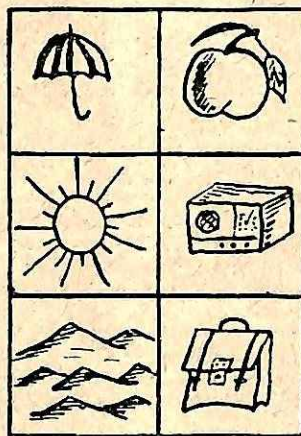
- 1) Νησί τοῦ Αἰγαίου
- 2) Βασιλιάς τῆς Σπάρτης
- 3) Ὅργανον ὁσφρήσεως (καθαρεύουσα)
- 4) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (ἀρχαία)
- 5) Σύμφωνον

Καθέτως τὰ ἴδια.
ΑΘ. ΠΑΤΗΤΑΡΟΣ
Ε' Γυμν. Άρρένων Θεσ/νίκης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 6ου

*Έκ τινος τόπου ἀνεχώρησε πεζὸς διατρεχὼν 60 χλμ. καθ' ἡμέραν. Μετὰ 4 ἡμέρας ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄλλος πεζὸς μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ φθάσῃ τὸν πρῶτον εἰς 8 ἡμέρας. Πόσα χλμ. πρέπει νὰ διανύσῃ οὗτος καθ' ἡμέραν;

Ι. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Διακοπτού

*Εάν εὑρετὲ τὴ σωστὴ ὀνομασία τῶν ἀνωθεν εἰκόνων καὶ τοποθετήσετε κατὰ σειρὰν τὸ ἀρχικὸν των γράμμα θὰ εὑρετὲ τὸν μεγαλύτερον ἐθνικὸν ποιητὴν τῆς ἀρχαιότητος.

Β. ΓΙΑΛΑΜΠΟΥΚΗΣ
Ε' Γυμν. Άρρ. Θεσ/νίκης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 7ου ΤΟ ΤΕΠΟΖΙΤΟ

*Ένα τεπόζιτο γεμίζει κανονικὰ μέσα σὲ 30 λεπτά. Τρύπησε ὅμως καὶ φεύγει κατὰ τὸ γέμισμα τὸ 1/3 τοῦ νεροῦ. Σὲ πόση ὥρα θὰ γεμίσῃ τὸ τεπόζιτο.

ΕΜΜ. Α. ΒΑΡΒΕΡΗΣ
Γυμνάσιον Νικαίας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 8ου

ΛΑΓΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΚΕΣ

*Ο Γιαννάκης καμάρωνε ὅτι ὁ πατέρας του στὸ κυνήγι σκότωσε τόσους λαγούς ὅσους καὶ ὁ πατέρας τοῦ Στεφάνου.

*Ο πατέρας τοῦ Στεφάνου ὅμως σκότωσε τρεῖς φορές πῖο πολλές πέρδικες ἀπὸ λαγούς.

—Ὁραῖο κυνήγι! φώναξε ἡ Ζαχαρούλα, 17 κεφάλια καὶ 42 πόδια.

Πόσες πέρδικες σκότωσε ὁ πατέρας τοῦ Στεφάνου.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΔΡΙΤΣΑΣ
Μαθ. Γυμνασ. Μεγάρων

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 9ου

*Ένας καρραγωγὲς διατάσσεται νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ χωρίου του εἰς πόλιν καὶ ἐπιστρέφῶν νὰ ἀναφέρῃ πόσα μέτρα ἀπέχει. Μαζί του δὲν ἔχει οὔτε ὥρολόγιον, οὔτε ἄλλο τι μέσον μετρήσεως. Πῶς θὰ εὑρῇ τὴν ἀπόστασιν;

ΝΙΚ. ΚΑΤΕΛΗΣ
Μαθ. Γυμνασίου Εὐπαλίου-Δωρίδος

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)

- 1) Διαζευκτικὸς σύνδεσμος
- 2) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.
- 3) Σύζυγος τοῦ Διός.
- 4) Πόλις τῆς Ὀλλανδίας.
- 5) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
- 6) Ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς Παγκοσμίου ἑλξεως (Ἀγγλος)
- 7) Ὑψηλότερον ὄρος τῆς Ἑλλάδος.
- 8) Εὐαγγελιστής.
- 9) Μεγαλύτερος Φυσικομαθηματικὸς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.
- 10) Φιλόσοφος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Μ. ΜΑΛΤΑΣ
Μαθ. Α' Δημ. Σχολ.
Άγ. Νικολάου Κρήτης

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ πρῶτο μου Ὀλύμπιος Θεὸς
τὸ δεύτερο οὐδέτερο ἄρθρον
τὸ τρίτο μου τὸ πλῆθος, ὁ κόσμος, ὁ λαὸς
τὸ σύνολον γενναίος στρατηγὸς
μὲ ξέρεις ἀπὸ τὴν ἱστορία.

Τί εἶναι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δημ. Σχολ. Γουμέρου

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

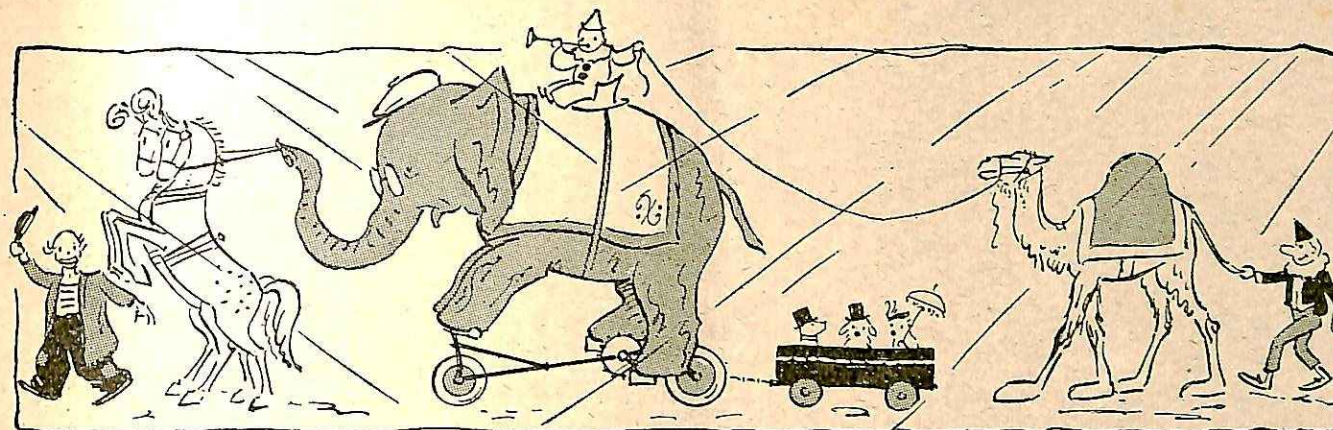
	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

*Οριζοντίως καὶ καθέτως: 1. Ἱστορικὸ νησί. 2. Αἰωνόβιο δένδρο. 3. Στενὸς δρόμος. 4. Ένα ἀπὸ τὰ 12 παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ.

Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσ. Διακοπτού

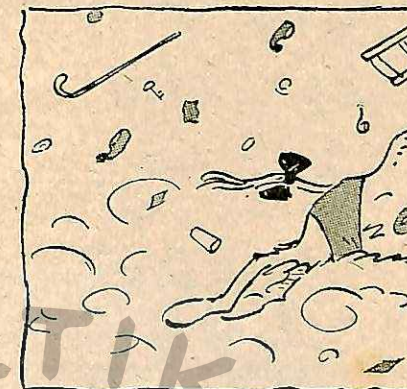
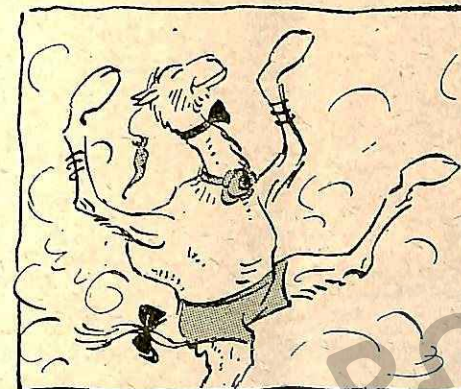
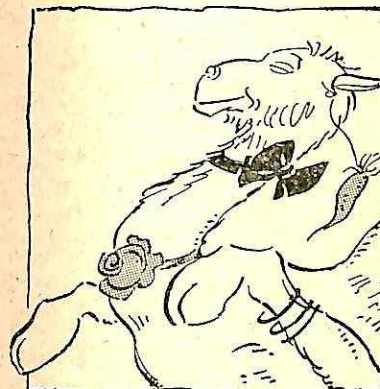
Ἡ δεσποινὶς Μπιμπίλα

*Υπὸ ΑΝΤ. Χ.

*Ἡ νοστιμούλα καὶ κομπὴ τοῦ τσίρκου ἡ γκαμήλα,
ἡ δεσποινὶς Μπιμπίλα,
ἄρχισε πιά ν' ἄδυνατῇ
ἀπὸ τὴ λύπη της, γιατί

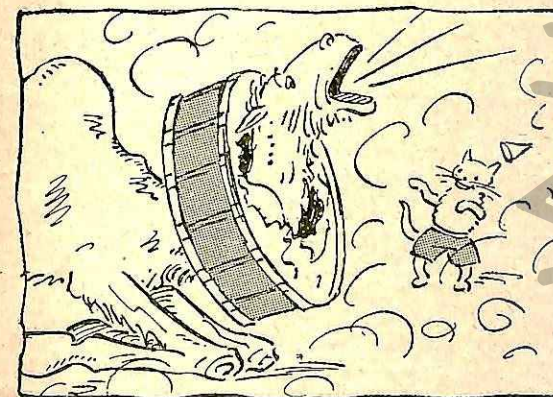
σ' ἓνα φινάλε μοναχὰ
τὴ βγάζανε μιά στάλα,
μαζί μ' ὅλο τὸ θίασο,
πίσω ἀπ' τὰ ζῶα τ' ἄλλα.

Μ' αὐτὴ ἤθελε—τρομάρα της—στὰ νύχια νὰ χορεύῃ,
τρελλὰ νὰ τὴ χειροκροτοῦν, ἐπαίνους νὰ μαζεῦῃ.

*Ένα βραδάκι τὸ λοιπὸν χίλια στολίδια βάζει,
καὶ μπρὸς στὸν κόσμον βγαίνει εὐθὺς μὲ..τρεῖς ὀκάδες νάζι!

Κι ἀρχίζει ἀμέσως τὸ χορὸ. Σηκώνει τίς ποδιὰς της,
σειέται, λυγίεται ὅσο μπορεῖ, γιὰ νὰ φανοῦν οἱ χάρες της,
κλωτσιὲς μοιράζει ὀλόγυρα, «κρύψου» τῆς ξεφωνᾶνε,
κι ὅλοι πιά τώρα ὅ,τι βροῦν ἀπάνω της πετᾶνε.

Μ' ἄγριεψαν κ' οἱ μουσικοί.
Κι ὁ γκρανकाσιέρης ἀπὸ κεῖ
μπράφ...τὴ γκαρνκάσα τῆς πετᾶ πάνω στὸ καύκαλό της
καὶ τραχηλιά τῆς τὴν περνᾶ στὸν...ὁμορφὸ λαιμό της!

Κ' ἐνὸς μέσ' στὸ τοσαντήρι της τώρα ἡ Μπιμπίλα κλαίει,
ἡ μοῖμουδίτσα ἡ Σουσού «τὴν ἐπαθε», τῆς λέει.
«Μ' ἄν στὸν καθρέφτη κοίταζες πρωτύτερα, καυμένη,
θάβλεπες ὅτι γιὰ χορὸ δὲν εἶσαι κατωμένη»...

ΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

T^o di Marcia.

1. Σάν τήν Πα- τρί- δα μου καμ- μιά ——— στὸν κό- σμο δὲν εἶν'
2. Ἐ- δῶ φυ- τρώ- νει κί' ἡ ἐ- ληά ——— μέ τ' ἀρ- γυ- ρὰ τὰ

ἀλ- - λη νᾶ- χη γα- λά- ζιον οὐ- ρα- νό ——— δαν- τέλ- λα
κλώ- - νια. Ἡ δό- ξα ἔδῳ γεν- νή- δη- κε ——— ἀπ' τὰ πα-

ἀ- κρο- γιά- - λι. Βου- νᾶ, λαγ- κά- δια, ρεμ- μα- τίες ——— μο-
ληὰ τὰ χρό- νια Στὸν τό- πο αὐ- τὸν δε- ριεύ- ου- νε ——— τῆς

σχο- βο- λοῦν δυ- μά- - ρι, χρυ- σά- φι- ὅ ἡ- λιος
δά- φνης τὰ κλώ- νᾶ- - ρια, ἐ- δῶ γεν- νιοῦν- ται ἡ-

ἔδῳ σκορ- πᾶ κί' ἀ- σῆ- μι τὸ φεγ- γά- ρι. Ἐλ-
μί- δε- σι, γεν- ναῖ- α παλ- λη- κά- ρια.

- λά- - δα μου ——— Πα- τρί- δα ἀ- γα- πη- μέ- νη

τοῦ πο- λι- τι- σμοῦ ἐ- σὺ πη- γή ——— τὰ φῶ- τα σου σκορ- πᾶς στήν οἰ- κου-

ΡΙΧ. ΦΡΕΤΣΑ. μέ- νη κί' εἶ- σαι τὸ στο- λί- δι ἐ- σὺ στή γῆ. ——— Ἐλ- γῆ. ———